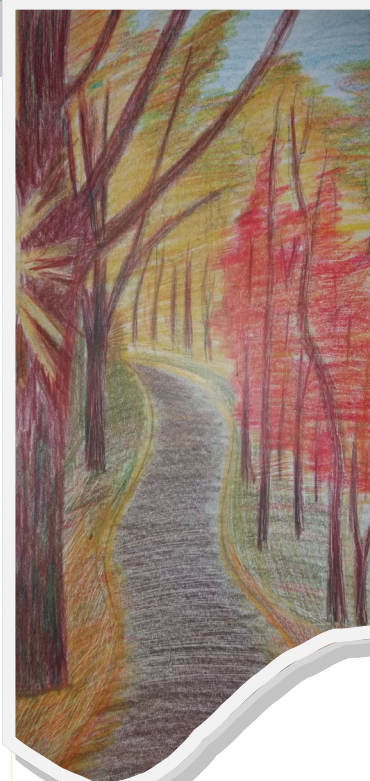

Școala Gimnazială Nr. 3 Ciprian Porumbescu
Constanța

Cronicile copilăriei

Nr. 1/ Decembrie 2019

Creații artistice

Concursuri

Proiecte, activități

Curiozități

Interviuri

Cronicile copilăriei

ISSN 2668-7690

ISSN-L 2668-7690

Imaginile de pe copertă au fost realizate de:

Petrișor Teodora, clasa a III-a A - prof. coordonator Dima Gina

Dan Adriana, clasa a V-a B - prof. coordonator Aparaschivei Ionela

„Educația este cea mai puternică armă pe care o poți folosi pentru a schimba lumea.”
(Nelson Mandela)

ÎN ACEST NUMĂR

O școală în plină ascensiune în învățământul constănțean	3
Proiecte, activități	4
Creații literar-artistice	14
Curiozități - Știați că...?	28
Umor școlar	29
Campionul clasei	29
Ce mai citim?	30
Interviu cu doamna bibliotecar Mădălina Nae	31
Rubrica profesorului	32
Lucrări metodic-științifice de specialitate	34
Sponsorizarea în sportul de performanță, prof. Cătălin Agafiței	34
Educația copilului în societatea românească: rolul familiei și al școlii în modelarea elevului, prof. Carmen Țilivea	36
Cluburile sportive și sponsorizarea, prof. Mihail-Alexandru Moldoveanu	40
Cântecul vârstelor, prof. Daniela Agafiței	42
Aspirina, prof. Valentina Truță	43
Cofeina, prof. Valenina Truță	44
Promovarea inovațiilor în artă prin expoziții, prof. Ionela Aparaschivei	45
Mănâncă inteligent, prof. Marioara-Aurora Cornea	48
Cea mai frumoasă cascadă din România, prof. Marieta Bărzoi	49
Ciprian Porumbescu - scurte repere biografice și de creație artistică muzicală completă, prof. Nicu Ferbinte	50
Exemple de bună practică	53

10 clase primare

8 clase gimnaziale

Limbi străine studiate:

limba engleză

limba germană

limba turcă

O școală în plină ascensiune în învățământul constănțean

Director, prof. Cătălin Agafiței

Scurt istoric al școlii

În arhiva școlii există acte din anul 1955, când instituția purta denumirea de „Școala de 7 ani de băieți, nr. 3” și figura la adresa din Bulevardul Lenin nr. 126, actualul Bulevard Mamaia.

În anul 1956 devine „Școala de 7 ani” cu aceeași adresă, iar în 1961 se transformă în „Școala de 8 ani”, în 1963 schimbându-se adresa școlii pe Strada Ciprian Porumbescu nr. 3A, adresă păstrată și astăzi.

În continuare, denumirea școlii s-a schimbat astfel: „Școala medie nr. 3” (1959), „Școala de 8 ani nr. 3” (1963), „Școala generală nr. 3” (1965), „Școala cu clasele I-VIII nr. 3” (1984), „Școala cu clasele I-VIII Ciprian Porumbescu” (2005), „Școala Gimnazială Nr. 3 Ciprian Porumbescu” (2012).

În anul 1974 se construiește aripa nouă, denumită și Corpul B, având două etaje și, de asemenea, se amenajează laboratorul de fizică-chimie-biologie.

O nouă înfățișare a școlii

În perioada 2016-2017, Școala Gimnazială Nr. 3 „Ciprian Porumbescu” a intrat într-un program de reabilitare totală prin Proiectul Reabilitarea Infrastructurii Școlare (PRIS), cofinanțat de Banca Europeană de Investiții, Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei și Guvernul României.

În prezent, este o școală recunoscută drept lider în informatizarea învățământului, o școală care dispune de un colectiv de 10 profesori pentru învățământul primar, 20 de profesori pentru învățământul gimnazial, 4,5 norme pentru personalul didactic auxiliar (1 secretar, 1 contabil, 1 bibliotecar, 1 informatician, 1 administrator) și 3 posturi pentru personalul nedidactic (2 îngrijitoare, 1 muncitor de întreținere).

Calitatea actului didactic oferit de Școala Gimnazială Nr. 3 „Ciprian Porumbescu”, dotările moderne, dar și

programul de lucru al instituției atrag un număr tot mai mare de elevi, dintre care mulți se disting în fiecare an prin rezultate deosebite la olimpiadele și concursurile școlare și, mai ales, la evaluările naționale de la finalul ciclului gimnazial. Numai în anul școlar 2018-2019, școala se poate mândri cu nu mai puțin de 37 de premii obținute de elevi ai claselor V-VIII la etapele locale și județene ale competițiilor școlare pe discipline: 7 premii I, 9 premii II, 8 premii III, 13 mențiuni la matematică, limba și literatura română, religie, istorie, geografie, fizică, chimie, biologie, educație plastică.

Începând cu anul 2012, de când îndeplinesc funcția de director al acestei instituții, am propus ca viziune realizarea unui mediu de promovare a valorii și practicilor democratice în care să domnească un climat propice învățării, orientării elevului spre împlinire în viața privată și publică prin exersarea calității de cetățean capabil să participe activ la activitatea productivă, la viața de familie și la toate nivelurile vieții în comunitate (de la nivel local până la cel european).

Misiunea Școlii Gimnaziale Nr. 3 „Ciprian Porumbescu” este pregătirea elevilor pentru a deveni cetățeni activi și eficienți, apti pentru a se integra în viața societății și a comunității europene. Fiecare elev este sprijinit să își cunoască și să își dezvolte potențialul și aptitudinile în funcție de interesul și motivațiile personale, să își dezvolte astfel personalitatea încât traiectul lui existențial, social și profesional să se poată desfășura sub semnul succesului. Școala garantează accesul continuu la învățare, pentru a se forma competențele necesare. Școala este deschisă dialogului cu comunitatea, realizează o educație multiculturală, asigurând astfel apropierea dintre elevi, cunoașterea și acceptarea reciprocă în vederea unei conviețuiri armonioase.

ZIUA DOBROGEI - 14 NOIEMBRIE 2019

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 3 CIPRIAN PORUMBESCU SĂRBĂTOREȘTE ZIUA DOBROGEI

Coordonați de doamnele profesor Carmen Țilivea și Oana Necula, elevii claselor a V-a B și a VII-a A au desfășurat activitatea *Multiculturalitate și diversitate etnică pe pământ dobrogean*. Îmbrăcați în costume populare specifice diferitelor etnii regăsite în regiunea Dobrogei (turcă, tătară, ruși lipoveni, ucrainieni, aromâni, rromi, basarabeni), copiii au decorat panoul școlii cu piese autentice de port popular și au pregătit bucate tradiționale.

MAREA NEAGRĂ ÎN PREZENT ȘI ÎN VIITOR

prof. Marieta Bărzoii

Ziua Internațională a Mării Negre

Ziua Internațională a Mării Negre a fost sărbătorită la Școala Gimnazială Nr. 3 „Ciprian Porumbescu” Constanța, la 31.10.2019 – activitate complexă, la care au participat elevi din clasele V-VIII.

Au fost vizionate prezentări PPT, realizare de machete, desene, prezentarea unor informații, lucrare practică de determinare a caracteristicilor fizico – geografice a 4 probe de apă din următoarele surse – Marea Neagră, Lacul Tăbăcărie, Lacul Techirghiol și apă potabilă de la robinet.

La această activitate au fost antrenați și elevi cu cerințe educaționale specifice.

Prof. coordonatori - Bărzoii Marieta, Truță Valentina, Miron Iulia.

TOAMNA PRIN OCHII COPILULUI

prof. Marioara Dragomir

Copilăria, cea mai frumoasă perioadă din viața noastră. Copilăria este poveste, culoare, armonie, magie, veselie, fantezie, zâmbet inocent.

Noi, școlarii din clasa a II-a B, ne jucăm învățând și învățăm jucându-ne. Pentru noi, mersul la școală înseamnă intrarea într-un basm fără sfârșit. Da, un basm. Basmul ne-a fascinat, ne-a provocat imaginația și creativitatea. „Basmul toamnei” de Ionel Teodoreanu, „Îl începe o frunză – cu glasul stins de sifală...”.

O frunză... De la ea și cu ea a pornit călătoria noastră: probleme cu frunze multicolore, cu coșuri încărcate de roade bogate. Toamna ne-a inspirat să scriem propoziții frumoase. Am colorat și am pictat cu multă măiestrie felurite frunze. Tot cu ele ne-am jucat și am creat figurine fel de fel. Am dansat „Tango-ul frunzelor de toamnă”. Orchestra clasei a II-a B a interpretat cele mai frumoase simfonii de toamnă cu instrumente muzicale confecționate de elevi.

Nu degeaba se spune că toamna este anotimpul roadelor bogate. Veniți la noi în clasă să vedeți ce multe bunătăți avem și ca să vi le arătăm chiar acum, le-am așezat artistic realizând Pălăria toamnei.

Vă invităm și la lectură! Am cules poezii despre toamnă și cu mare drag vi le recomandăm.
Citește, copile drag!
Iubește poezia!
Iubește cărțile!

Frunza, ca o chintesență a călătoriei noastre!

PLAJA TATAIA

Plaja Tataia a fost în perioada interbelică una dintre cele mai populare plaje din Constanța. Aceasta, alături de plajele Duduia și Modern, era frecventată de constănțenii și turiștii care nu-și permiteau deplasarea până în Mamaia. În apropiere se afla Parcul Tataia, cu o suprafață de aproape un hectar, înființat în anul 1914 de căpitanul Al.Șteflea., o potecă ducând direct pe plajă.

Apa mării ajungea până aproape de țărmul înalt până în toamna anului 2018 când, printr-o amplă acțiune de înnisipare, plaja s-a mărit cu 70 m.

Legenda spune ca numele acestei plaje vine de la un bătrân singuratic care trăia în trecut într-un bordei, foarte aproape de malul mării. Nimeni nu știa de unde vine, dar mulți cumpărau de la el guvizi și scoici proaspete. În fiecare zi așeza un scaunel de lemn în apă, urca pe el și arunca nada în apă. Undița era meșterită dintr-un băț de stuf de care prinsese o ață albă și o bucată de fier care să-i țină cârligul în apă. Drept momeală punea midii care se găseau din belșug. Purta după el o capră care îi dădea porția zilnică de lapte. Celelalte mese și le lua din grădina sa de zarzavat de lângă bordei. Astfel, Tataia a trăit ani buni fără să deranjeze pe nimeni, dând sfaturi și ajutor celor care aveau nevoie. Îi plăcea să stea la taifas cu birjarii care aduceau turiști pe plajă. Când oamenii au început să ridice case pe lângă bordeiul său, nu părea să fie deranjat. Când Tataia trecu în lumea celor drepți, bordeiul său a fost distrus de furtuni, dar plaja care îi poartă numele a rămas aici pentru constănțeni și pentru turiștii care continuă să o descopere.

DE-A ARHITECTURA ÎN ORAȘUL MEU

prof. Gina Dima

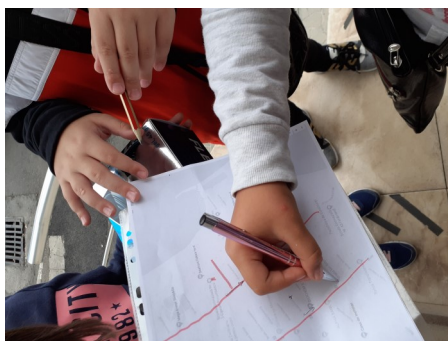
De-a Arhitectura în orașul meu

este disciplina opțională prin care elevii din clasa a III-a A se familiarizează cu aspecte ce țin de mediul construit în care trăiesc și în care se formează. Însoțiți de voluntari: părinți, un arhitect și un urbanist, micuții au explorat cartierul, au făcut fotografii, au realizat interviuri din dorința de a cunoaște urme ale trecutului străzilor, al clădirilor, dar și transformări pe care oamenii le-au adus în funcție de nevoile și valorile lor personale și ale comunității. Au surprins și au analizat aspecte pozitive și negative și au înțeles că toate sunt legate de acțiunile

oamenilor.

Fiecare generație a moștenit o anumită înfățișare a cartierului în care locuiește. Unii au intervenit mai mult, alții mai puțin, dar suntem îngrijorați că va veni o vreme în care nu se mai poate schimba prea mult, după schimbările masive ale celor dinainte.

După parcurgerea tuturor lecțiilor, copiii vor avea posibilitatea să creeze macheta unui cartier ideal, cu clădiri de locuit, clădiri cu funcțiuni comunitare, spații publice și verzi. Și adulții vor avea prilejul să înțeleagă viziunea celor mici și să reflecteze mai mult asupra schimbărilor în mediul construit.

Î: Fiecare cartier are povestea lui. Trebuie numai să priviți cu atenție clădirile și o veți afla. Cu ce impresii v-ați întors din expediție?

E: Am găsit case vechi, blocuri, școli, biserică, bănci, parcuri, plajă, mare.

Î: Cum ați știut care sunt casele vechi?

E: Casele vechi nu sunt mari, au doar parter, dar sunt elegante. Unele au elemente decorative la ferestre, la uși.

E: Pe Strada Unirii am văzut trei feluri de plăcuțe cu numele străzii și numărul casei.

Î: Este foarte posibil să fie case din trei generații diferite.

E: Am văzut case cu ferestre rotunde.

A: Hublouri se numesc și sunt specifice vapoarelor, ceea ce ne face să credem că proprietarul era marinar.

E: Pe peretele unei case am văzut o ancoră. Și aceasta e construită de un marinar.

A: Acestea sunt primele case din acest cartier care era cel mai probabil muncitoresc. În jurul acestui cartier se aflau mai multe unități militare, o centrală termoelectrică, apoi un aerodrom militar. Așa se explică de ce nu au construit aici oamenii cu stare ai Constanței, aceștia preferau zona centrală sau stațiunea Mamaia.

E: Am văzut și vile, blocuri cu multe etaje, uriașe pe lângă căsuțele vechi.

U: În ultimii ani, cartierul a devenit foarte atractiv pentru oamenii cu bani care și-au ridicat clădiri mari, cu multe etaje care distonează cu casele vechi cu parter, în unele zone dând impresia chiar de sufocare. Cartierul este într-o continuă dezvoltare. Ați găsit și șantiere?

E: Șantiere cu buldozere, macarale, mașini cu ciment, muncitori cu căști de protecție care ne-au făcut cu mâna și ne-au întrebat de ce îi fotografiem. Toate casele vechi trebuie dărâmate?

A: Casele cu semnificație istorică, cu valoare arhitectonică, și chiar casele vechi pur și simplu trebuie păstrate, consolidate, renovate. Ele povestesc despre istoria locului.

LEGENDA:

E- elevi

Î- învățătoare

A- arhitect

U - urbanist

CARTIERUL LA... 85 DE ANI

în 1934- 1937

-s-au efectuat lucrări de consolidare a malurilor spre plaja Tataia;

-a început să se formeze un cartier în fâșia cuprinsă între bulevardul Regina Maria (Mamaia, astăzi) și mare, până spre Pescarie;

în 1937

-comunitatea de credincioși nou-formată în perioada dintre cele două războaie a cumpărat o casă care a fost transformată în capelă cu hramul „Sfântul Dumitru“.

în 1938

-micile trenuri turistice au fost scoase de pe străzile Constanței, deoarece linia devenise o frână în calea dezvoltării urbane;

în anul 1955

- funcționa Școala de 7 ani de băieți Nr.3, la adresa: Bulevardul Lenin Nr. 126 (actualul Bulevard Mamaia)

în anul 1963

-se deschide Școala de 8 ani Nr.3 la adresa de astăzi: Str. Ciprian Porumbescu Nr.3A;

în 1978

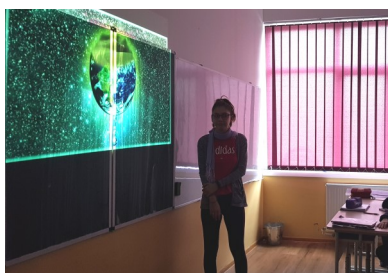
--se deschide Grădinița Nr.45, în vecinătatea școlii.

SĂPTĂMÂNA EDUCAȚIEI GLOBALE - GLOBAL EDUCATION WEEK

În perioada 18-24 noiembrie 2019, se sărbătorește în mai multe state din Europa, printre care și România, Săptămâna Educației Globale - Global Education Week.. Astfel, în fiecare an, a treia săptămână din luna noiembrie este întotdeauna dedicată activităților legate de problemele lumii contemporane. Anul acesta, tema comună propusă de Consiliul Europei este *Schimbările climatice - Wake up! This is the final call for climate.*

Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu" din Constanța a desfășurat pe parcursul întregii săptămâni activități specifice legate de tema propusă: concursuri, ateliere, realizare de machete, proiecte, planșe tematice. S-au implicat toate cadrele didactice ale instituției, atrăgând elevii să participe în număr foarte mare la aceste activități, care au stimulat creativitatea copiilor, au stârnit interesul lor în privința problematicei schimbărilor climatice și s-au dovedit a fi atât educative, cât și distractive.

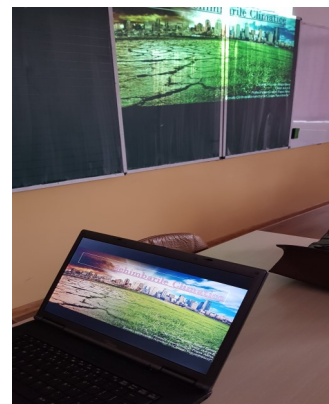

SĂPTĂMÂNA EDUCAȚIEI GLOBALE prof. Alina Popa

Una dintre activitățile derulate în această săptămână în școala noastră s-a intitulat *Copilul Planetei*, activitate inițiată, organizată și desfășurată de profesorii de limba și literatura română, doamnele Daniela Agafitei și Alina Popa. Astfel, toate clasele de la nivelul gimnazial au

participat la un concurs pe tema *Schimbărilor climatice.*

Concursul a cuprins două secțiuni: postere și prezentări PowerPoint. Câștigătorii au fost recompensați cu diplome și premii. Felicitări tuturor participanților!

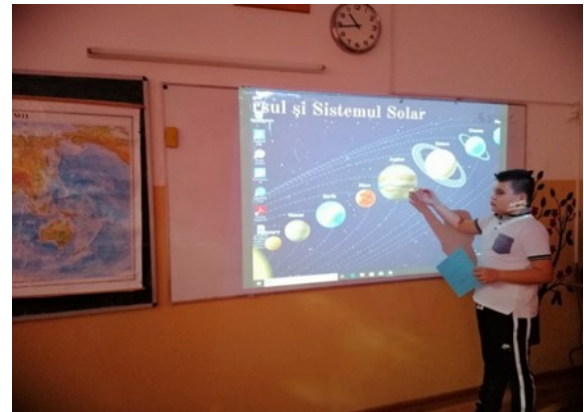
CĂLĂTORIE VIRTUALĂ ÎN UNIVERS

prof. Marieta Bărzoii

"Săptămâna Mondială a Spațiului" 4-10 octombrie 2019, sărbătorește rolul spațiului în realizarea unității lumii", a declarat președintele WSWA, Dennis Stone, potrivit site-ului www.worldspaceweek.org. Cele două date care definesc temporal Săptămâna Mondială a Spațiului reprezintă două evenimente importante: lansarea primului satelit realizat de om, Sputnik 1 (4 octombrie 1957), deschizând astfel calea spre explorarea spațiului și semnarea Tratatului privind principiile care guvernează activitățile statelor în domeniul explorării și utilizării pașnice a spațiului cosmic, inclusiv a Lunii și a celorlalte corpuri cerești (10 octombrie 1967). De la prima marcarea a Săptămânii Mondiale a Spațiului, în 2000, acțiunile desfășurate au crescut în amploare, aceasta devenind cel mai

mare eveniment public de pe Pământ. Tema pentru 2019 a fost și ea anunțată - "Luna: Poartă către stele" - de către World Space Week Association. Adunarea Generală a declarat, prin Rezoluția din 6 decembrie 1999, Săptămâna Mondială a Spațiului (World Space Week), între 4 și 10 octombrie, pentru a sărbători în fiecare an, la nivel internațional, contribuțiile științei și ale tehnologiei spațiale la îmbunătățirea condiției umane, potrivit sursei menționate. Pentru a marca acest eveniment, elevii clasei a V a A, de la Școala Gimnazială nr. 3 „Ciprian Porumbescu”, au realizat și prezentat machete ale Sistemului Solar, referate, curiozități privind Universul.

ȘTIU SĂ ÎMI ALEG MESERIA

prof. diriginte Marieta Bărzoi

Inspectoratul Școlar Județean Constanța, în colaborare cu Instituția Prefectului, cu Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Constanța, partener oficial al Săptămânii Europene a Competențelor Profesionale 2019, a organizat Târgul de toamnă al ofertelor educaționale din învățământul profesional cu titlul „Știu să- mi aleg meseria”, Ediția a

V-a, 14-18 octombrie 2019. La această acțiune au participat și elevii claselor a VII-a și a VIII-a de la Școala Gimnazială Nr. 3 ”Ciprian Porumbescu” Constanța.

Învățământul profesional în România vizează integrarea mai ușoară a viitorilor absolvenți pe o piață a muncii aflată într-o continuă schimbare și transformare.

VULCANUL CHIMIC

Diana Chicheanu, absolventă a școlii
prof. coordonator: Valentina Truță

Chicheanu Diana, Chiujea Ana Maria și Codreanu Denis, elevi în clasa a VIII-a A, Școala Gimnazială “Ciprian Porumbescu”, Constanța, coordonați de doamna profesor **Truță Valentina**, au realizat un experiment intitulat “Vulcanul Chimic”.

Scopul experimentului: Erupția unui vulcan este redată prin reacția efervescentă dintre bicarbonatul de sodiu și acidul acetic (oțet). Culoarea roșie a lavei vulcanului este obținută prin adăugarea unui colorant roșu, carmin. În urma reacției se obține acetatul de sodiu, apă și dioxidul de carbon, care prin degajare produce efervescenta vulcanului.

Reactivi și ustensile:

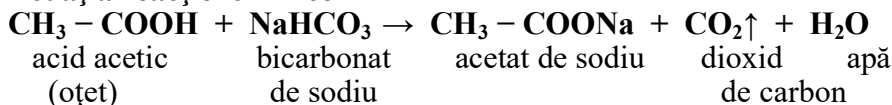
Bicarbonat de sodiu

Acid acetic (oțet)

Colorant roșu (carmin)

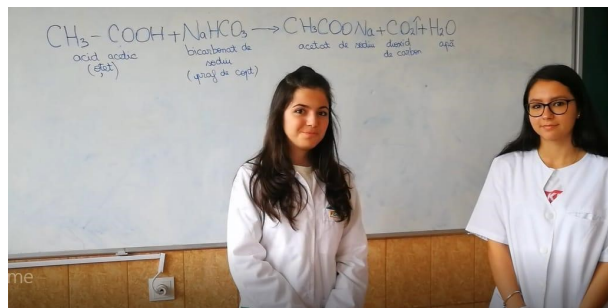
Vulcanul – un pahar de plastic învelit în hârtie colorată acoperit cu lac.

Ecuția reacției chimice este:

Reacția are loc cu degajarea dioxidului de carbon care provoacă efervescenta vulcanului.

Experimentul a fost realizat de elevele Chicheanu Diana și Chiujea Ana Maria, iar Codreanu Denis s-a ocupat de filmarea acestui experiment și montarea cadrelor. Filmul obținut și prezentarea acestuia a fost trimis la Concursul Regional “Chimia...Altfel”, secțiunea experimente spectaculoase, organizat de Colegiul Național Pedagogic “Spiru Haret”, Buzău, în mai 2019, obținând **PREMIUL I**.

TOAMNA

Amalia Alexe
clasa a II-a A

prof. coordonator: **Manuela Georgescu**

Armand Berghian, VII B
prof. coordonator: Ionela Aparaschivei

S-a pornit așa deodată,
Vântul toamnei să tot bată,
Să legene crengile
Să usuce frunzele.

S-au copt toate fructele,
Gutui, nuci și pere,
Struguri, prune, mere.
Toate noi le-am adunat,
Să le avem pentru iernat.

Adriana Dan, V B
prof. coordonator: Ionela Aparaschivei

- Pic, prietene, cum e să faci baie încontinuu?
- Eu găsesc că e interesant pentru că nu mă plictisesc. Traseul meu este nesfârșit și trec dintr-o stare de agregare în alta.
- Cum e să zbori fără avion?
- Ca un cosmonaut fără... costum, mă înalț până în norii din slava cerului.

- E interesant să te arunci fără parașută?
- E șocant! Sunt purtat de vânt și mă scurg sau îngheț până pe pământ.
- Dar ghețar îți place să fii?
- Nu mă prea laud, pentru că am provocat cel mai mare dezastru maritim din istorie: scufundarea Titanicului...

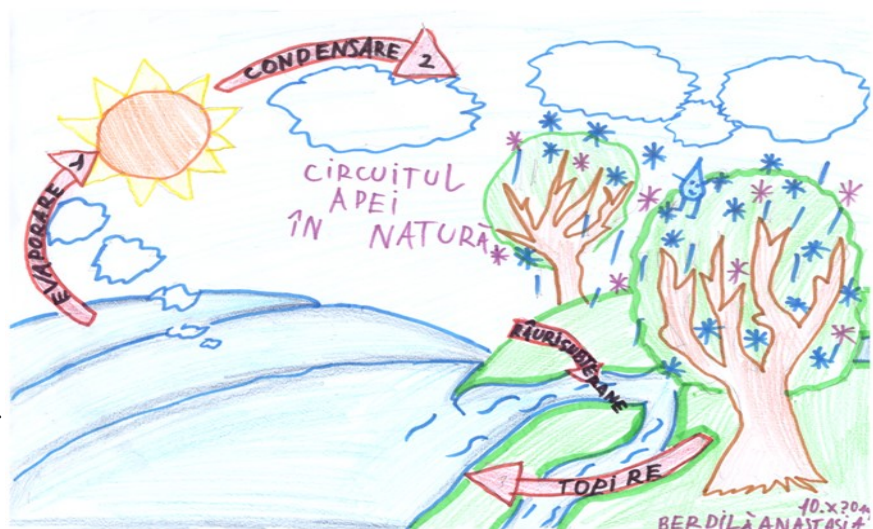
DE VORBĂ CU PIC

Horațiu Olteanu-Mihail
clasa a III-a A

prof. coordonator: **Gina Dima**

David Marinescu, II B
prof. coordonator: Marioara Dragomir

MISTERUL TOAMNEI

Andreea Matei

clasa a VII-a B

prof. coordonator: Daniela Agafiței

Soarele palid, stors de puteri, îmbrățișează pământul. Copacii înalți încep a-și pierde coroana maiestuasă, fruzele lor dansând în adierea care se intensifică pe zi ce trece. Glasul copiilor nu se mai aude, lasând un gol pe străzi și in parcuri. Ploile de plumb întunecă lumea. Totul este acoperit de un gri profund, o ceață maiestuasă, completând astfel tabloul dezolant al naturii.

Insectele își caută disperate un adăpost printre resturile putrezite ale vegetației, vrând să scape de cruda și inevitabila lor soartă. Vâjâie vântul prin coșurile de fum. Doar mici raze se mai pot zari pe cerul plin de nori supărați. Pustiul tot mai mult se lărgeste, fără sunetul vesel al cântecului păsărilor. Doar corbii bătrâni se leagănă odată cu crengile unduioase.

Toate acestea sunt indicii ale unei ghicitori al cărei răspuns este: Toamna.

Ayana Axente, III A
prof. coordonator: Gina Dima

FAMILIA

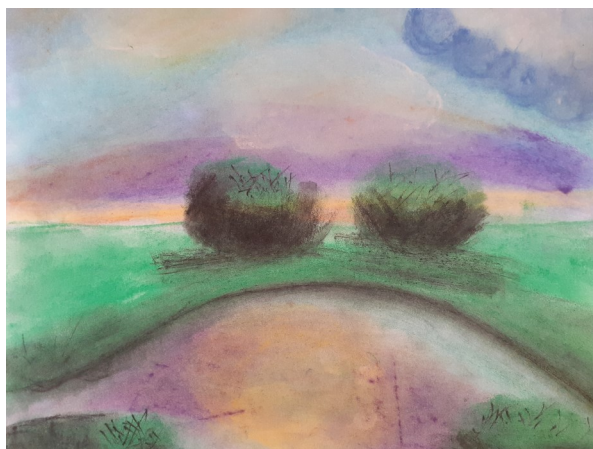
Alesia Elena Pozorov

clasa a VI-a B

prof. coordonator: Alina Popa

Te iubim, mămică dragă,
Și pe tati îl iubim.
Pe bunica cea bolnavă
Nu știm cum s-o răsplătim.
Cu blănița înfoiată,
Vine Fifi!

Blonda noastră.
Miaună puțin uimită...
Da! Acum suntem cu toții,
O familie unită!

Teodora Petrișor, III A

BAFTĂ!

Alesia Elena Pozorov

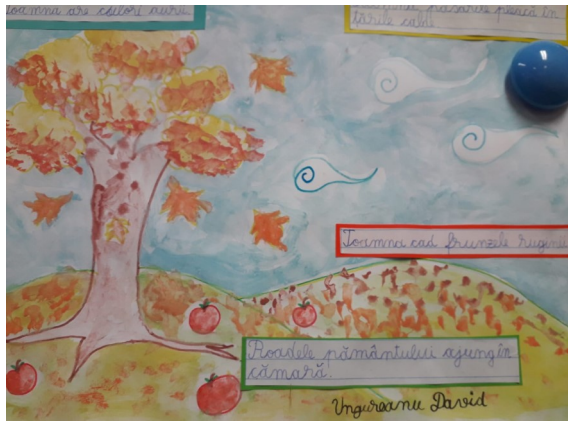
clasa a VI-a B

prof. coordonator: Alina Popa

Pe banca mea din prima clasă,
E scris cu pixul un cuvânt:
Baftă, pe care l-am luat acasă,
Să-l ocrotesc și să-l alint.
Îmi zice mama, îmi zic și eu,
Că voi avea nevoie mare,
Să intru prima la liceu.

Bogdan Popovici, VII B
prof. coordonator: Ionela Aparaschivei

David Ungureanu, II B
prof. coordonator: Marioara Dragomir

TOAMNA

Alexandra Codreanu

clasa a II-a A

prof. coordonator: Manuela Georgescu

Toamna a împrăștiat un covor curat
Și moale ca un pat.
Frunzele au început să se rupă,
Și s-au uscat după.
Mulți fluturi plutesc în jurul meu
Și fac un curcubeu
Ce multe păsări sunt în zbor!
Și eu ador culorile lor!

Anastasia Berdilă, III A

SĂ SPUNEM MULT... ÎN PUȚINE CUVINTE

colectivul clasei a III-a A

prof. coordonator: Gina Dima

Dacă ar avea suflet, vântul...

...ar avea prieteni.
...ar trimite o adiere plăcută, nu ar sufla cu putere.
...ne-ar răci mâncarea fierbinte.
...s-ar juca și ar merge la școală.

Dimineața, soarele...

...cântă în orchestra naturii.
...salută blocurile.
...zâmbăreț se înalță în văzduh să lumineze.
...scliffește cu raze aurii și zâmbet din belșug.

Când vine toamna, sufletul copacilor...

...se întristează.
...se colorează în galben și roșu.
...plânge după păsările.

Melissa Koseoglu, III A
prof. coordonator: Gina Dima

SEMNELE BUCLUCAȘE

Karina Rafta

clasa a V-a B

prof. coordonator: Alina Popa

Era sâmbătă, iar pentru Eva era zi de teme. Spre sfârșitul zilei era foarte obosită, dar mai avea două exerciții la română. Cu o zi înainte avusese concurs de dans. Eva nu a mai apucat să se urce în pat, ci a adormit la birou, cu fruntea pe caietul de teme.

Mama era pregătită să o întrebe pe fetiță dacă și-a terminat toate temele. A intrat în cameră și a văzut că Eva dormea profund - dar ar fi trebuit să o facă în patul ei, nu pe birou. Într-un final, mama a reușit să o mute pe fetiță în pat, a învelit-o și a lăsat-o în lumea viselor.

Că tot vorbeam despre vise, vă voi povesti ce a visat Eva. Pentru că ei nu îi prea plăcea româna, nu îi prea plăceau nici semnele de punctuație. În visul ei, semnele i-au făcut o vizită. Eva era atât de obosită, încât până și în visul ei dormea. Semnele de punctuație din vis au trezit-o și au învățat-o despre ele. După aceasta, ei s-au împrietenit, așa că au ieșit în Parcul Literelor, unde erau și tot felul de semne.

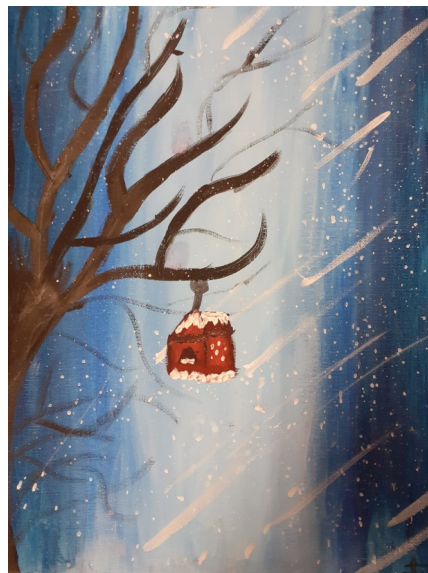
Eva se plictisea foarte tare, așa că și-a deschis telefonul și a început să se joace cu el. Domnul Punct a venit și, cu ceva eforturi, a reușit să i-l ia. Eva nu observase încă faptul că semnele de punctuație și literele erau însoțite de câte un copil sau mai mulți. Doamna Semnul Exclamației i-a făcut cunoștință Evei cu Sara și Teo. Aceștia s-au împrietenit numaidecât.

La un moment dat, domnul Punct a dispărut. Până la urmă l-au găsit într-un tufiș, dar până să îl întrebe de ce a fugit, Eva s-a trezit și și-a început ziua de duminică.

După visul cel năstrușnic, Eva a rămas așa de bună prietenă cu literele și cu semnele de punctuație, încât a început să îi placă să citească multe, multe cărți.

Ioana Hagi, VII A
prof. coordonator: Ionela Aparaschivei

Ayana Axente, III A
prof. coordonator: Gina Dima

APUS DE SOARE!

Maria Ștefancu

clasa a V-a A

prof. coordonator: Daniela Agafiței

Cel mai frumos tablou de natură este apusul de soare. Mie îmi place cel mai mult să mă plimb pe malul mării împreună cu familia mea pentru a vedea apusul de soare.

În cele din urmă, noaptea se instalează învingătoare. Este minunat să privești apusul de soare și să asisti la lupta celor două fenomene ale naturii: ziua și noaptea.

Ayana Axente, III A
prof. coordonator: Gina Dima

Anastasia Berdilă, III A

Anastasia Berdilă, III A

Maria Evdochimov, II B
prof. coordonator: Marioara Dragomir

IARNA

Tania Mihail

clasa a V-a A

prof. coordonator: Daniela Agafiței

Este iarnă. Eu cu părinții mei vrem să facem o plimbare în parc. Afară ninge încet, din cer cădeau fulgi de zăpadă ca niște steluțe argintii.

Am ajuns în parc. Parcul este acoperit cu a plapumă albă. Soarele palid face zăpada să sclipească. Copiii se joacă cu bulgări,

modelează oameni de zăpadă, se dau cu săniile și patinează.

Deodată a început să bată un vânt puternic. Nouă ne era frig. Brr! Părinții ne-au spus să plecăm, dar noi nu voiam. Ei ne-au promis că vom veni și mâine. Abia aștept!

EMOȚII DE TOAMNĂ

Bogdan Popovici

clasa a VII-a B

prof. coordonator: Daniela Agafiței

A sosit toamna. Un anotimp cu multe recolte și bucurii. Frunzele aurii au acoperit asfaltul. Veverițele cafenii își strâng provizii pentru iarnă.

Crăiasa Toamnă vine călare pe un cerb mare și frumos. Ea le zice *Noapte bună!* animalelor care hibernează toată iarna.

Soarele mângâie pământul amorțit. Razele lui sunt din ce în ce mai palide. Diminețile și serile devin răcoroase, iar stelele strălucesc mai tare.

Toamna este un anotimp minunat și plin de culori!

Teodora Petrișor, III A

TRISTEȚE DE TOAMNĂ

Măriuca Costea
clasa a II-a A
prof. coordonator: Manuela Georgescu

A venit toamna în zbor.
Pentru o pisică, nu-i ușor.
Stă toată ziua și privește
Fiecare frunză cum îngălbenește.

Acum ploile se-mbină.
Motanul nu mai iese în grădină.
Ziua toată lenevește
Fiindcă frigul nu-i prieste.

Teodora Petrișor, III A

DOI PRIETENI

Bianca Nicoleta Gavrilă
clasa a VI-a B
prof. coordonator: Alina Popa

Erau odată doi prieteni, un câine și un cățel. Ei se știau de când apăruseră pe lume. Câinele era cunoscut sub numele de Sam, iar cățelul sub numele de Mark. Ei erau ca niște frați, neavând părinți, și împărțeau tot ce găseau pe străzile friguroase, făceau totul împreună, iar unde mergea unul, mergea și celălalt.

Până într-o zi când s-a întâmplat să fie despărțiți de hingheri, care aveau de gând să strângă toți câinii mari și periculoși de rasă amenințătoare. S-a întâmplat ca Mark să fie cel prins, fiind confundat cu un câine considerat periculos, deoarece într-unul le-a jucat feste hingherilor. Când Sam, câinele prieten al lui Mark, fratele său mai mare, a auzit și a văzut totul de la depărtare, mașina hingherilor deja cotea spre străduțele lăturalnice. Mark, fiind mai micuț și mai jucăuș, alergase înaintea lui Sam, intrând în vizorul hingherilor.

Sam s-a hotărât să își recupereze prietenul cu orice preț. Dar era conștient că nu putea face asta singur și că avea nevoie de ajutor. Așa că a așteptat ca soarele să își facă apariția, pentru a nu deranja puținii prieteni pe care îi avea când somnul era mai dulce. Apoi, cu gândul la sărmanul Mark, s-a îndreptat hotărât spre locurile ascunse în care știa că domină ceilalți câini hoinari, cu povestea și planul pregătite.

După ce echipa a fost formată, adică Sam, Bob, Cris și cățelușă Lucy, au plecat cu toții în căutarea lui Mark. L-au găsit, din fericire, la marginea parcului - norocosul reușise să evadeze din mașina hingherilor.

S-au întors cu toții în cartierul lor și de atunci au fost foarte atenți la toate mașinile care treceau pe acolo, poate în căutarea altor cățeluși pe care să îi ducă departe.

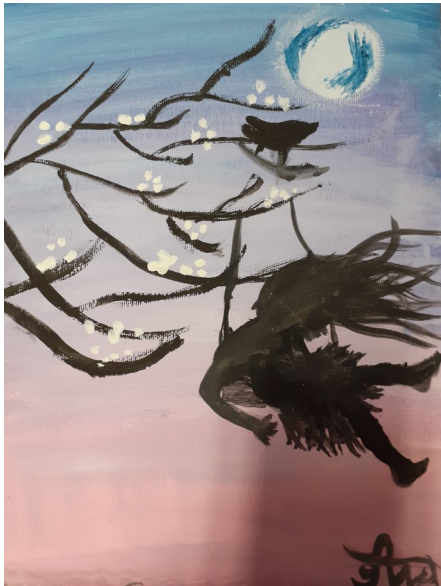
Teodora Petrișor, III A

Ayana Axente, III A
prof. coordonator: Gina Dima

Teodora Petrișor, III A

Ayana Axente, III A
prof. coordonator: Gina Dima

Elena Manu-Moscu, V A
prof. coordonator: Ionela Aparaschivei

NOROCOSUL

Ana Catrinel Andersson

clasa a VI-a B

prof. coordonator: Alina Popa

Într-o dimineață de duminică, familia Benson s-a hotărât să adopte un cățel blănos care ședea lângă poartă. În urma unui cumplit accident, acesta rămăsese șchiop. După patru săptămâni în care a stat la veterinarul din sat, norocosul cățeluș a ajuns la noua sa casă. Acolo îl întâmpină o cățelușă frumoasă (își zise el), ca din povești scoasă, și își făcu curaj să vorbească cu ea.

- Cum te numești? întrebă politicoșul al nostru Norocos.

- Numele meu este Mișa, spuse cățelușă. Dar tu cine ești?

- Nu am încă un nume, dar pe stradă, de unde vin eu, mi se zice Norocosul.

- Serios? Știi, când eram pui aveam un prieten foarte bun căruia tot Norocosul i se zicea. Acesta a plecat la război.

- La război cu pisicile lui nea Marcel, știu. Eu eram acela. Vai, Mișa, cât de mult mi-ai lipsit, nu ai idee.

Acum hai să ne jucăm ca pe vremuri.

- Bine, haide! spuse fata, începând să alerge după Norocosul nostru.

Familia Benson a fost atât de fericită când îi văzu pe cei doi jucându-se ca doi frați. Prietenia aceasta dură de-a lungul unui an de zile, până când, în vară, Mișa a născut șase pui frumoși și - cel mai important lucru - sănătoși. Doamna Benson nu s-a îndurat să îi dea spre adopție, lăsând familia întreagă: un tată (Norocosul), o mamă (Mișa) și șase pui adorabili.

Peste câțiva ani, când puii au crescut, au aflat povestea părinților lor și aproape au început să plângă când au înțeles că aceștia se cunoșteau de mici.

Povestea aceasta a fost spusă din moși-strămoși și într-o zi, dacă vei merge pe strada pe care locuiește familia Benson, eu cred că o vei auzi din nou. Poate mai bine decât am scris-o eu.

LA BUNICI

Maria Vîlsan

clasa a V-a A

prof. coordonator: Daniela Agafiței

Este o zi călduroasă de vară. Păsările îți încântă auzul cu glasul lor fermecător. Eu stau la masă, alături de bunicii mei. Aceștia mănâncă mâncarea făcută de bunica. Ea este o gospodină minunată, iar mâncarea ei are un gust unic pe care nu îl vei mai întâlni nicăieri.

După ce și-au luat masa, bunica s-a ridicat încet de pe scaun și m-a întrebat cu o voce calmă dacă doresc ceva. I-am spus că pentru mine este suficient că sunt alături de ei, și că nu mai am nevoie de nimic altceva.

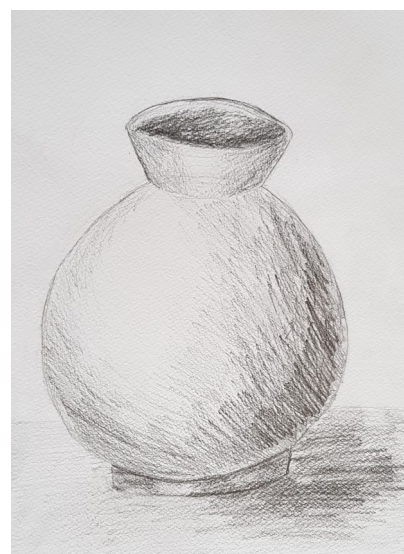
Curând întunericul a început să acopere, încetul cu încetul, cerul cel albastru. Luna și-a făcut apariția. Era mare și frumoasă, iar alături de stelele cele sclipitoare crea un peisaj minunat; o noapte de vis.

Bunicii au stins televizorul și luminile, iar apoi s-au așezat în pat. M-am cuibărit alături de ei, sub pătura moale și călduroasă. Era liniște. Cântecele greierilor era singurul sunet ce se mai auzea.

Curând, pleoapele mi s-au închis, iar eu am ajuns în tărâmul viselor.

Cătălina Mitache, VIII A
prof. coordonator: Ionela Aparaschivei

Nora Ioana Lupu, VI A
prof. coordonator: Ionela Aparaschivei

VENIREA VERII!

Maria Ștefancu

clasa a V-a A

prof. coordonator: Daniela Agafiței

Vara este un anotimp magic, minunat! Soarele ne trimite razele sale calde și blânde pe pământ, pe cer este o lumină aurie... orbitoare! Apele strălucesc mai puternic ca niciodată. Rând pe rând, florile își arată petalele gingașe și

colorate și ne vrăjesc cu mireasma lor.

Toate animalele sunt bucuroase de venirea verii. Copiii se pregătesc de vacanța de vară.

Acest anotimp este preferatul meu.

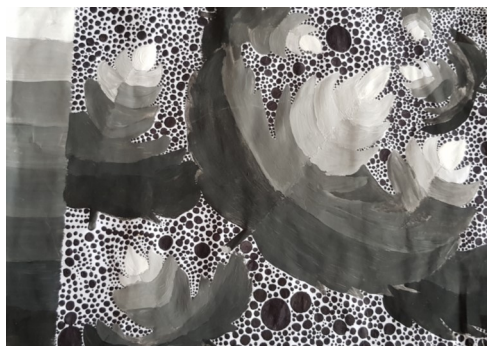

Ana Crețu, VIII B
prof. coordonator: Ionela Aparaschivei

IARNA

Beatrice Guță
clasa a VI-a B

prof. coordonator: Alina Popa

Ege Cadâr, VIII A
prof. coordonator: Ionela Aparaschivei

Pică cerul la-nălțime,
Stropi de stele-n miez de noapte
Și rebele-ncrengături de lumini fulgerături
Se-ncovoiaie în natură.

Luna stând protejată de căldură,
Parcă vrând să se trezească
După-o noapte nefirească,
Se ridică sus pe boltă.

VIFLAIMUL

Andreea Sara Poptile

clasa a VII-a A

prof. coordonator: Alina Popa

Anastasia Berdilă, III A

Viflaimul este un obicei creștin care se desfășoară după Liturgia din 25 decembrie, când bărbații trebuie să joace așa-zisul Viflaim. Acesta este o piesă de teatru popular ce prezintă primele zile din viața lui Iisus. În piesă apar toate personajele care au legătură cu momentul Nașterii Domnului. În fața bisericii, fiecare trebuie să își cunoască bine rolul.

Chiar și după sute de ani, acest obicei este respectat cu sfințenie de maramureșeni. Viflaimul este punctul culminant al Crăciunului. Aici se adună tot satul și își arată fiecare devotamentul față de cele sfinte.

COPILĂRIA

Ștefania Bucur

clasa a V-a A

prof. coordonator: Daniela Agafiței

Ege Cadâr, VIII A
prof. coordonator: Ionela Aparaschivei

Copilăria este perioada cea mai frumoasă din viața unui om. În această perioadă, visurile pot deveni realitate, veselia te însoțește mereu, iar jocul te poartă în lumi fascinante, unde faci cunoștință cu eroi.

Jocurile copilăriei nu respectă reguli, depășesc realitatea, având ca singur scop plăcerea de a te juca.

Păstrați copilăria în voi!

APUS LA MALUL MĂRII

Maria Onescu
clasa a V-a A

prof. coordonator: Daniela Agafiței

Într-o seară pe care o credeam obișnuită, am mers pe malul mării.

M-am întins pe nisipul fin ca și un cașmir luxos. Admiram pescărușii, parcă rătăciți, care strigau după ajutor.

Și în timp ce îmi roteam o șuviță pe jumătate plină de nisip, mă uitam la contrastul cerului cu marea, rozul văzduhului scufundându-se în apa purpurie.

Și sinceră să fiu, nu am mai trăit o asemenea senzație așa plăcută, când valurile cântau și nisipul dansa pe ritmurile divine ale vântului.

Mi-e sufletul plin de mare!

Anastasia Berdilă, III A

A VENIT TOAMNA

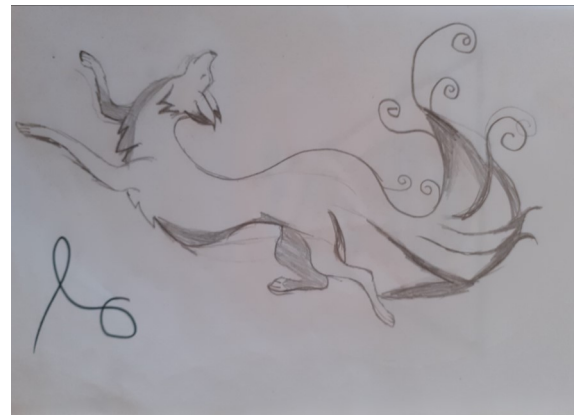
Andreea Nicolescu
clasa a II-a A

prof. coordonator: Manuela Georgescu

A venit toamna friguroasă
Peste vara călduroasă
Cu frunze galbene,
Roșii și portocalii.

Toamna este minunată,
Nu există ceva mai frumos,
Decât să privești iar din zori
Copii cu frunze de multe colori.

Ce frumos este vântul ce doboară
Căldura de vară.
Și ploaia vine peste locul cu copii
Ce caută în zori
Frunze de multe culori.

Melissa Koseoglu, III A
prof. coordonator: Gina Dima

PE MALUL MĂRII

Maria Onescu
clasa a V-a A

prof. coordonator: Daniela Agafiței

Pe malul mării, eu mergeam, uitând de griji, de toate.

Ascultând muzica mlădioasă a valurilor, în timp ce mergeam alene, m-a izbit un gând. Gândul de griji. Gândul că va trebui într-un final să merg acasă îmi bântuia mintea liniștită. Dar am uitat și bine am făcut! Așa m-am axat doar pe simț. Mă uitam la cer, apoi închideam ochii, deoarece nu mai trebuia să văd, îmi era întipărită imaginea în minte și parcă nu numai în minte, ci și în suflet.

Și așa a fost pe malul mării, ziua fără gânduri!

Teodora Petrișor, III A

UN MIC ARICI DE FLOARE

Maria Onescu

clasa a V-a A

prof. coordonator: Daniela Agafiței

Sebastian Florescu, III A
prof. coordonator: Gina Dima

Odată, nu demult, dar zic și eu ca marii autori, eram pe câmp, un câmp de floarea-soarelui.

Erau flori cu tulpini lungi și verzi, cu o coamă aurie ca de lingouri de aur, dar în interiorul petalelor se afla ceva, ceva ciudat. Erau semințele. Eu nu voiam să le zic semințe, voiam altfel. Am stat, m-am pus jos ca să mă uit la ele. Pentru mine, cuvântul *semințe* nu semnifica nimic, nu are imaginație. Așa că am stat,

și nu am stat de mântuială, am stat ore pe gânduri. După ceva timp, am găsit un cuvânt, cuvântul *arici*. Era cel mai potrivit cuvânt. Semințele care ieșeau din capitul arătau ca niște țepi, așa că acest nume nu doar că se și potrivea, avea imaginație.

Acum această plantă are un nume minunat, chiar dacă este același nume, am rezolvat cu semințele și acum toate elementele au imaginație!

IARNA

Nicoleta Șișcu

clasa a VI-a A

prof. coordonator: Daniela Agafiței

Anastasia Berdilă, III A

A sosit prima zi de iarnă.

Afară, gerul se întetise peste tot, copacii dansau, pregătiți să își scoată haina de toamnă și să se umple de flori de zăpadă. Norii începeau să se scuture de zăpada ce căzuse din înaltul cerului cenușiu. Micile stelute de gheață au împodobit orașul cu haina lor cea albă.

Crivățul bătea la geamuri, aducând primele flori de gheață pe nasurile copiilor.

Derdelușurile erau gata pentru a aduce magia de sărbători. Copiii veneau cu săniuțele alunecând cu veselie pe micuța scenă de gheață a derdelușului.

Crăciunul bătea la uși, aducând brăduți verzi, proaspăt împodobiți, umplând casele copiilor de bucuria și magia iernii.

După toată aceasă magie, iarna s-a sfârșit, zăpada s-a topit, omul de zăpadă ne-a părăsit sub soarele arzător.

A fost o iarnă ca-n povești.

IMPORTANȚA JOCURILOR DE MIȘCARE ÎN VIAȚA NOASTRĂ

Mihai Berdilă

clasa a VI-a B

prof. coordonator: Alina Popa

Jocurile de mișcare sunt deosebit de importante pentru noi, atât din punct de vedere al dezvoltării fizice, cât și pentru sănătatea noastră mentală. Prin mișcare învățăm să respectăm reguli, să fim ordonați, răbdători.

Din păcate, în prezent aceste jocuri de mișcare sunt tot mai des înlocuite de jocurile pe tabletă, smartphone, calculator etc.

Cu toate că suntem informați că mișcarea este esențială pentru o viață sănătoasă, se pare că mereu o ignorăm sau evităm practicarea unor jocuri.

Ieșirile în parc sau la iarbă verde, vizitele la bunici la țară sau excursiile la munte ori pe malul mării sunt o ocazie ideală pentru a face

mișcare, pentru a le propune copiilor jocuri de mișcare distractive în care să fie și părinții implicați.

Vă povestesc din viața mea câteva activități de mișcare pe care le fac: merg cu trike-ul, cu ATV-ul, merg la pescuit cu tatăl meu, merg pe malul mării cu mama și sora mea și fac multă recuperare fizică cu kinetoterapeuți.

Sfatul meu este că nu este prea târziu să învățăm să ne bucurăm de viață, de aerul curat, să facem mișcare, să practicăm un sport, să ne facem prieteni într-o echipă, fără a deveni mici șoricei de casă în fața tabletelor și laptopurilor, dragi cititori.

AMURG DE TOAMNĂ, ZORI DE IARNĂ

Evamaria Neagu

clasa a VII-a B

prof. coordonator: Daniela Agafiței

Felinarul lumii își coboară razele pe pământul rece, unde frunze poposeau de-a lungul râului cristalin. Natura se pregătea de venirea iernii, ce urma să acopere întreg tărâmul într-o pătură de nea.

A păsărilor cântat răsună în pădure, după șuieratul lin a fâșiei albăstruie. Umbrele crengilor învăluiau o pânză de păianjeni pe covorul colorat, pe când mici viețuitoare trăiau așteptând iarna grea. Sihastra pădure ascundea comorile naturii ce dăinuiau în liniște deplină, o dată cu frumusețea peisajului ce în zări se pierdea.

Falnicii copaci se ridicau spre înaltul cerului, parcă atingând bolta cu vârful

crengilor. Pe pământ, aerul îmbibat în parfumul sângeriiilor trandafiri se răspândea prin toată padurea. Toate florile se pregăteau de anotimpul rece, când troiene de zăpadă le vor ascunde sub haina lor lipsită de căldură, iar firmituri din cer vor dansa deasupra lor. Doar după trei luni, dezvăluindu-și din nou frumusețea.

Până atunci, cu toții așteptam cu drag, ploaia de gheață ce ne va aduce bucurie și o lume ca-n povești.

Teodora Petrișor, III A

ESTE GREU SĂ FII COPIL?

prof. Alina Popa

Un proiect început ca o temă opțională pentru acasă a devenit un adevărat caleidoscop de gânduri și păreri ale elevilor clasei a V-a B ca răspuns la întrebarea: *Este greu să fii copil?* Iată câteva dintre opiniile lor.

Robin Militaru: Copilăria cred că este cea mai frumoasă perioadă din viața unui om. În primul rând, ea este plină de momente frumoase petrecute cu familia și cu prietenii. Cu toții avem amintiri dragi ale copilăriei: poveștile frumoase citite de către părinți seara, înainte de culcare, nerăbdarea cu care îl așteptăm în fiecare an pe Moș Crăciun să ne aducă darurile mult dorite, bucuria cu care sculptăm dovleci de Halloween și ne costumăm în fantome sau vrăjitori, orele petrecute iarna la sănius, în zăpadă, când mai intrăm în casă doar după ce am înghețat de tot. Să nu uităm lunga vacanță de vară plină de jocuri cu prietenii până seara târziu, excursiile la munte și mersul la plajă, unde cu greu părinții ne mai pot convinge să ieșim afară din apă.

Când suntem mici, suntem ocrotiți și iubiți de părinți, care fac tot posibilul ca noi să avem o copilărie cât mai fericită și lipsită de griji. Cred că orice adult și-ar dori să mai fie încă o dată copil.

Adriana Dan: Copilăria este cea mai frumoasă perioadă din viață. Este ca și timpul care trece și nu se mai întoarce niciodată. Chiar dacă mai crești și te maturizezi, când simți nevoia de relaxare poți să te mai joci, chiar dacă nu mai ești copil.

Uneori, chiar când ești mic, ai multe responsabilități. De exemplu, când a fost mama bolnavă și a chemat ambulanța, plecând la spital, eu am rămas responsabilă pentru frații mei mai mici în miezul nopții, până s-a întors mama.

Când ai părinți care te iubesc și te sprijină și îți vor doar binele, oferindu-ți tot

ce ai nevoie, este atât de frumos să fii copil!

Benniu Mamut: Deși nouă, copiilor, ni se pare greu să fim copii, îi auzim adesea pe adulți spunând: *Ce bine era când eram eu copil!* sau *Ce n-aș da să fiu din nou copil!*

Toți copiii vor să se facă mari, iar adulții vor să fie iarăși copii. Ciudat, nu-i așa? Majoritatea copiilor își spun că vor să se facă mari ca să scape de școală, în timp ce adulții se plâng de responsabilități și facturi. Dacă mă gândesc mai bine, adulții au mare dreptate când zic *Ce bine era când am fost copil, nu aveam nicio grijă!*, însă noi nu realizăm ce bine este să fii copil și încercăm mereu să ne maturizăm mai repede.

Trăiți-vă copilăria!

Elena Doga: După părerea mea, cred că este ușor să fii copil. Este ușor, pentru că, dacă te-ai pune în locul unui adult, precis nu ai mai vrea să fii mare. Când ești adult, ai numai responsabilități: trebuie să plătești întreținerea casei, să faci cumpărături, să ai un loc de muncă, să speli vasele și multe altele. Când ești copil, trebuie doar să mergi la școală, să înveți cât mai bine și să te joci.

Nazlı Sali: Din punctul meu de vedere, este greu să fii copil deoarece, chiar dacă nu ai responsabilități de om mare, ai responsabilități de copil: să îți faci temele, să înveți, să iei note bune. Este greu să fii copil, pentru că nu îți mai rămâne mult timp liber atunci când vrei să faci și altceva în afară de teme.

În același timp, este frumos să fii copil pentru că trăiești într-o viață plină de visuri.

Mi se pare foarte greu și să fii părinte, mai ales mamă, pentru că ai responsabilități și mai mari. Trebuie să ai grijă de copilul tău, să te ocupi de el chiar dacă programul tău este încărcat, să ai grijă de tine și de familia ta.

Selen Accoium: Eu consider că a fi copil nu este greu, pentru că nu ai aceleași responsabilități ca și un adult.

Responsabilitatea unui copil este să învețe. Copilăria este perioada cea mai frumoasă a vieții, deoarece nu ai griji, te joci, faci boacăne, te distrezi, îți faci prieteni. Când ești copil îți descoperi personalitatea, descoperi lucruri care îți plac și care nu îți plac, și totul ni se pare posibil în viață.

Când ești copil crezi că poți schimba lumea, că personajele din povești sunt reale, și gândești liber, fără a avea limite.

Daria Șerban: După părerea mea, nu este greu să fii copil, deoarece copiii nu au grija treburilor casnice, nu trebuie să se gândească la asigurarea veniturilor necesare întreținerii familiei.

Nu este dificil, pentru că tot timpul părinții, bunicii, frații sau surorile mai mari se gândesc la tot ce avem nevoie, sunt grjulii cu noi. Nouă ne

rămâne doar să învățăm, să ne facem temele și, în limita timpului liber, să ne jucăm, să ne dezvoltăm pasiunile și hobby-urile.

Alexandru Trofimov: Este cea mai frumoasă în viața fiecărui om copilăria. Să fii copil înseamnă să crezi în vise, să te lupți cu dragoni și să crezi că ești cel mai puternic, să zbori alături de zâne și să fii cel mai frumos, să te bucuri de joacă și să cunoști iubirea.

Când ești copil înveți, înveți să vorbești și să scrii, să citești, să împarți. Copilăria înseamnă să ai imaginație nelimitată și zâmbetul pe chip în fiecare zi.

Fiecare copil este prețios și frumos în felul lui. Și copilăria este cea mai de preț comoară de pe pământ! Să fii copil înseamnă un infinit de *bucurii!*

GHICITORI

Miruna Iancu

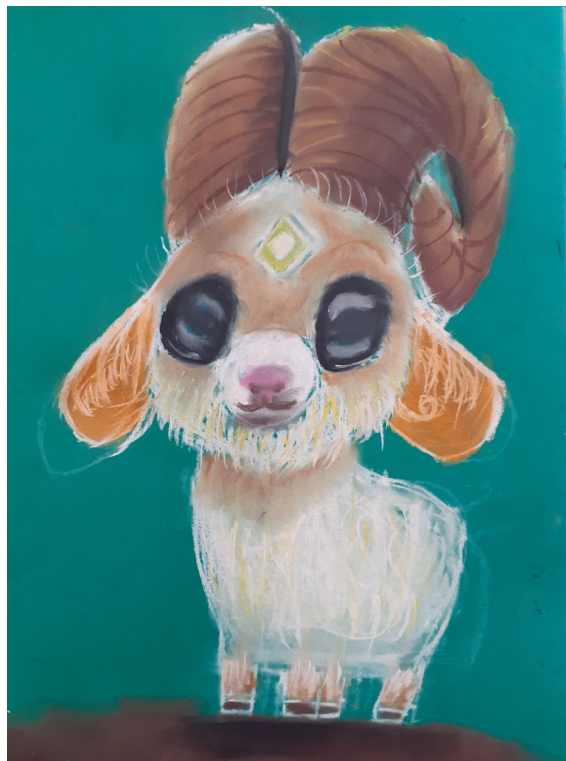
clasa a VII-a B

prof. coordonator: Daniela Agafiței

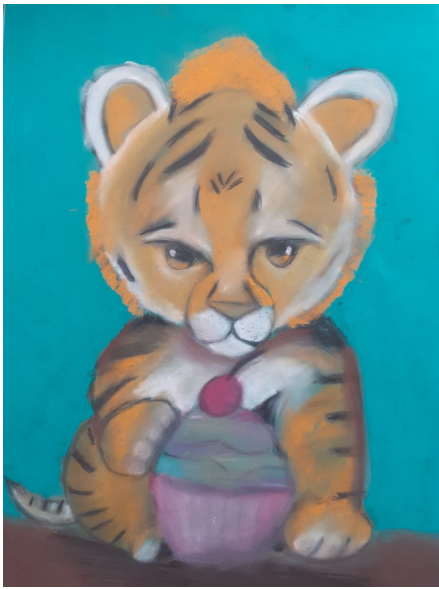
Te zgârie, te ciupește,
Mereu se lingușește,
Pe șoareci îi pândește,
Din casă nu lipsește.

Blana ei e bună
De ciorapi de lână.
Bunicuța-i face,
Pe când lâna toarce.
Ghicește!

Mama sau bunica-l face,
Îl frământă și îl coace.
Cu stafide, nuci sau mac.
Ați ghicit! E...

Teodora Petrișor, III A

Teodora Petrișor, III A

ȘTIATI CĂ...?

Miruna Iancu
clasa a VII-a B
prof. coordonator: Daniela Agafiței

- Toți copiii se nasc cu ochii albaștri. În prima săptămână de viață, culoarea se poate schimba.
- Ochiul uman este atât de sensibil, încât poate vedea o lumânare aprinsă de la 1.6 km depărtare.
- Fluturii au papilele gustative la baza picioarelor.
- Cel mai bătrân elev de școală elementară a avut 84 de ani.
- Australia este cea mai mare producătoare de diamante de pe Pământ.

ȘTIATI CĂ...?

Maria Ștefancu
clasa a V-a A
prof. coordonator: Daniela Agafiței

Anastasia Berdilă, III A

- Suprafața Rusiei o depășește și pe cea a planetei Neptun. Cele 17 milioane de kilometri pătrați aparținând Rusiei depășesc cele 16,65 de milioane de kilometri pătrați ai micuței planete.
- Meduza Turritopsis Nutricula este singurul organism nemuritor de pe pământ.
- Lipsa somnului ne face să vedem inamici peste tot în jurul nostru.
- Nimeni nu a reușit vreodată să îmblânzească un elefant african.
- De-a lungul vieții, omul se hrănește circa 4 ani și doarme în medie 25 de ani.
- Un melc poate să doarmă fără întrerupere timp de 3 ani și să nu moară de foame.

ȘTIATI CĂ...?

Juna Maayan Flitman
clasa a VII-a B
prof. coordonator: Daniela Agafiței

Anastasia Berdilă, III A

- Corpul uman utilizează 300 de mușchi, numai pentru a se menține în echilibru, când stă în picioare.
- Pe Saturn și Jupiter plouă cu diamante.
- Caracatițele au 3 inimi.
- Mierea nu expiră niciodată.
- Strugurii sunt pe locul 3 în topul celor mai cultivate fructe din lume, după banane și portocale.

UMOR ȘCOLAR

prof. Marioara Dragomir

Petrișor, știi alfabetul?

- Îl știu, domnule învățător.
- Ce literă urmează după A?
- Toate celelalte...

*

- De ce ai ieșit pe ploaie din casă? Întreabă mama supărată.

- M-a pus doamna învățătoare să învăț o poezie... pe dinafară.

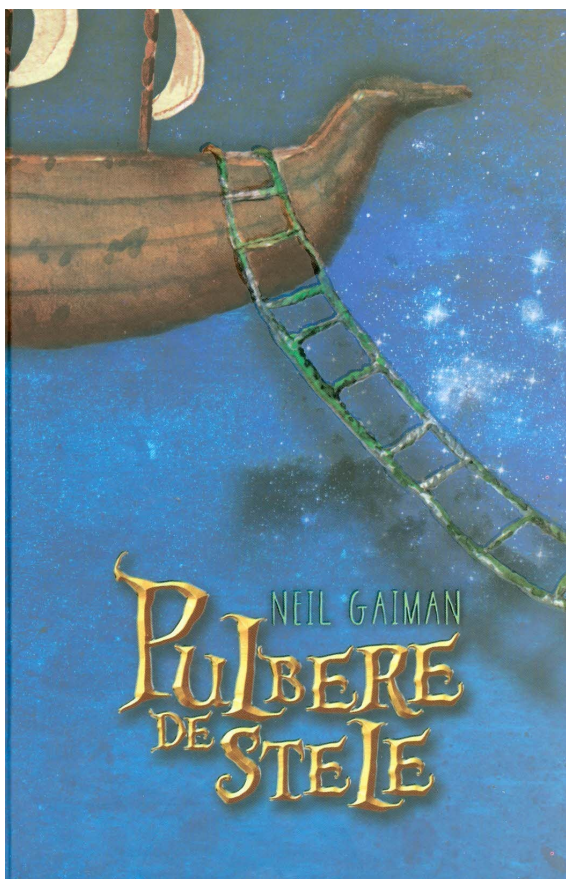
Ștefan Usuc, III A
prof. coordonator: Gina Dima

CAMPIONUL CLASEI A II-A B

prof. Marioara Dragomir

Campionul clasei:
Ghiță Ștefan

Pulbere de stele (titlul original: *Stardust*) este titlul uneia dintre poveștile fantastice cele mai îndrăgite ale scriitorului britanic Neil Gaiman, adresată cititorilor de toate vârstele. Acțiunea debutează în orașelul englezesc Wall, al cărui nume se datorează zidului de piatră ce îl desparte de Ținutul Zânelor, în care niciun muritor nu are voie să pășească.

Bătrânul rege din Stormhold, aflat pe patul de moarte, le spune fiilor săi că tronul va fi moștenit de acela care va găsi topazul în care stă toată puterea sa. Azvârlind piatra către cer, regele lovește din întâmplare o

stea care se prăbușește pe pământ, unde toate stelele iau formă umană. Odată cu prinții care doresc cu ardoare să urce pe tron, trei creaturi magice pornesc și ele în urmărirea stelei, a cărei inimă le poate aduce nemurirea și tinerețea veșnică.

Între timp, în lumea oamenilor, dorind să câștige dragostea Victoriei, cea mai frumoasă fată din sat, Tristran Thorn promite fetei să îi aducă steaua căzătoare pe care o văd amândoi prăbușindu-se pe partea cealaltă a zidului. Jurământul îl trimite pe Tristran dincolo de antica barieră de piatră de la marginea orașului, purtându-l într-o lume fascinantă dincolo de cuvinte, stranie, unde pericolele îl pândesc la fiecare pas. Lumea de dincolo de zid este populată de ființe supranaturale asemănătoare celor din basme, nu toate situate de partea binelui, iar cele mai neașteptate creaturi se află și ele în căutarea stelei căzătoare.

Romanul lui Neil Gaiman, o poveste pentru copii de orice vârstă, prezintă povestea lui Tristran și a stelei Yvaine, care pornesc împreună într-o aventură plină de primejdii în drumul lor către Wall, înapoi la frumoasa Victoria. Ceea ce nu știe Tristran însă este că, în lumea oamenilor, orice stea se transformă într-o simplă bucată de rocă cosmică.

Lumânări fermecate care îi poartă pe călători cu viteză uluitoare acolo unde își doresc să ajungă, pirați care prind fulgere cu corăbii care plutesc deasupra norilor, copaci vorbitori, o țară a zânelor care cuprinde locurile pe care oamenii nu știu să le deseneze pe hartă – *Pulbere de stele* este un basm modern care deține toate ingredientele unei lecturi de calitate, pline de situații imprevizibile cu final neașteptat.

INTERVIU CU DOAMNA BIBLIOTECAR MĂDĂLINA NAE

**Albert Iustin Doicaru,
Beatrice Maria Guță,
Prozorov Alesia Elena,
Mario Ionuț Roman
clasa a VI-a B
prof. coordonator: Alina Popa**

Î: De cât timp lucrați în această școală?

R: De 21 de ani.

Î: Câte cărți deține biblioteca școlii noastre?

R: Fondul de carte al acestei biblioteci este de 10.231 de cărți.

Î: Care sunt domeniile preferate de elevi? Ce cărți solicită de obicei?

R: În general, copiii vin și citesc - aici, la bibliotecă, sau acasă - literatură pentru copii, cărți despre animale și plante, enciclopedii, povești, romane pentru copii. În special enciclopediile sunt consultate în vederea documentării pentru diverse teme pentru acasă, proiecte etc., iar biblioteca are fondul de referință (dicționare, enciclopedii, albume, atlase, cărți în ediție limitată) suficient pentru activitatea de documentare a copiilor.

Î: Câți copii vin aici în fiecare zi?

R: Aproximativ 20-30 de elevi vizitează zilnic biblioteca școlii.

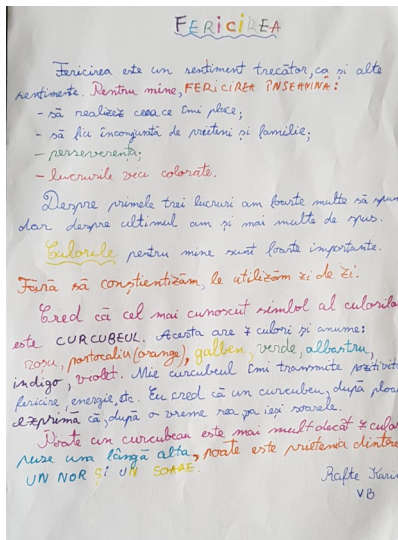
Î: Cu ce fel de activități încercați să îi atrageți pe elevi, să îi convingeți să vină mai des la bibliotecă?

R: În prezent, la biblioteca școlii desfășurăm o activitate pe care am intitulat-o *Ce cărți ți-au schimbat viața?*. Este un schimb de experiență de lectură între generații, la care participă oricine dorește din școală. Fiecare vine la bibliotecă și lipește în colțul dedicat activității un post-it pe care notează titlul cărții care l-a impresionat și autorul acesteia. Până acum au participat în număr destul de mare atât elevi, cât și profesori. Invit în continuare și alți cititori să ne împărtășească din experiențele lor personale de lectură.

CINE SUNTEM NOI?

prof. Daniela Agafiței

Karina Raftu, V B
prof. coordonator: Angela Chiriță

Cu o vechime de peste 60 de ani, Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu"

Constanța se numără printre unitățile prestigioase ale orașului Constanța, câștigându-și acest renume datorită rezultatelor foarte frumoase la olimpiadele școlare și la Evaluarea Națională.

Situată într-o zonă liniștită, în această unitate învață 450 de elevi sub îndrumarea unui colectiv de cadre didactice recunoscute și apreciate. Școala ofera un cadru optim învățării și dezvoltării armonioase, are ca obiectiv principal cooperarea și competiția, gândirea independentă și argumentată.

Misiunea noastră constă în lărgirea orizontului cunoașterii fiecărui elev, creșterea competențelor, utilizarea corectă a informațiilor și respectarea valorilor societății. Dezvoltarea școlii este susținută de MEN, Inspectoratul Județean Constanța, Primăria și Prefectura Municipiului Constanța.

Încercăm să valorificăm potențialul creativ al elevilor prin inițierea de proiecte educative și activități extrașcolare, dar și prin asumarea rolului de "modelatori de suflete" în finalizarea demersului educativ.

SEMNIFICAȚIA UNOR EXPRESII CELEBRE

prof. Gina Dima

EX AEQUO- din latină, LA EGALITATE, se folosește atunci când doi candidați obțin același punctaj, același premiu;

FESTINALENTE!- din latină, GRĂBEȘTE-TE ÎNCET! îndeamnă la atenție în rezolvarea unei sarcini, știind că orice lucru făcut în grabă riscă să fie greșit;

EVRIKA!- din greacă, AM DESCOPERIT, este o exclamație de entuziasm în fața unei descoperiri neașteptate; (matematicianul grec Arhimede a ieșit pe stradă strigând **EVRIKA!** după ce a descoperit o importantă lege a fizicii: un corp scufundat în apă dislocă o cantitate de apă egală cu volumul său);

MUNCA DE SISIF- stădanie istovitoare, luată mereu de la capăt (regele grec Sisif a fost

pedepsit de Zeus să urce un deal din infern cu un bolovan uriaș în spate; de câte ori ajungea în vârf, bolovanul se rostogolea la vale, iar Sisif era nevoit să reia urcușul greu);

DEZLEGAREA UNUI PUZZLE- încercarea de a descoperi un secret, de a rezolva o problemă, punând cap la cap indiciile avute la dispoziție;

CUIUL LUI PEPELEA- motiv inventat de cineva pentru a se amesteca în treburile altora (Pepelea, personaj al unei povestiri populare, care și-a vândut casa în care a păstrat un cui bătut într-un perete, revenea la noul proprietar invocând motivul că ar avea de agățat în cui diverse obiecte);

RUBRICA "MICII GEOGRAFI"

prof. Marieta Bărzoi

În anul școlar 2018 – 2019 la disciplina Geografie s-au desfășurat o serie de concursuri geografice județene și naționale, la care au participat elevii claselor V- VIII, unde s-au înregistrat următoarele rezultate. Concursul Județean „Călător prin județul Constanța,, secțiunea „Călător în timp și spațiu,, - Cristache Diana, clasa A VIII a B, Mențiune ; Prozorov Alexandra, clasa a VIII a B, Premiul II; Concursul Județean de Geografie „Geo +,, pentru clasele V- VIII, Ediția a IV a, 19 mai 2019 - Gheorghe Cosmina, clasa a VII a A, Premiul III; Nicodim Alexandru Andrei, clasa a Va A, Premiul

I cu nota 10; Burcan Vlad Andrei, clasa a V a A, Premiul I cu nota 10; Iordan Dragoș Andrei, clasa a VIII a A, Premiul II; Concursul Județean de Geografie „Constantin Brătescu,, Ediția a VIII a, 06.04 2019, Secțiunea „Mici mari geografi,, Grigore Bogdan Andrei, clasa a V a A, Premiul III; Pricop Andrei, clasa a V a A, Premiul III; Nițu Nicolas, clasa a VI a B, Premiul III; Nicodim Alexandru Andrei, clasa a V a A, Premiul II; Iordan Dragoș , clasa a VIII a A, Premiul III. Proiectul Național „Așteptând Învierea Domnului, ediția a X a, 2019, Suceava –Beksi Rebeca, clasa a VII a A – Premiul II, Hagi Ioana, clasa a VI a A – Mențiune; Proiectul Concurs Regional „Magia Primaverii”, Ediția a III-a, Moraru Anatheia – Premiul I.

CROSUL MĂRII NEGRE

prof. Marieta Bărzoi

În data de 27.10.2019, elevi voluntari de la Școala Gimnazială Nr. 3 „Ciprian Porumbescu” din Constanța au participat la Crosul Mării Negre, organizat de ONG „Mare Nostrum” cu ocazia Zilei Internaționale a Mării Negre, desfășurat pe

Plaja Modern din oraș.

Felicitări voluntarilor, care au alergat pentru o Mare mai curată fără plastic!

SPONSORIZAREA ÎN SPORTUL DE PERFORMANȚĂ

prof. Cătălin Agafiței

Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu" Constanța

EFICIENȚA ACȚIUNII DE SPONSORIZARE

Problemele legate de evaluarea eficienței acțiunii de sponsorizare induc ezitări din partea managerilor companiilor în abordarea acțiunilor de sponsorizare. Problema măsurării eficienței economice a sponsorizării este critică, datorită lipsei informației asupra clientului țintă.

Măsurarea efectelor unei acțiuni de sponsorizare se pot face prin:

- determinarea notorietății mărcii înainte și după sponsorizare, prin metode de observare statistică (anchetă, interviu etc.) măsurarea cantității de anunțuri și articole obținute gratuit pe operațiune, calculându-se apoi cât ar fi constat echivalentul în publicitate plătită. Rentabilitatea sponsorizării se va calcula raportând valoarea sponsorizării la investiția totală a sponsorului, un coeficient supraunitar indicând eficiența operațiunii comparativ cu publicitatea tradițională.
- În momentul de față, în România există aprobată Legea sponsorizării care susține agenții economici care doresc să devină sponsori, inclusiv ai sportului.
- Preocupările în domeniul sponsorizării s-au materializat în constituirea „Asociației Sponsorilor Sportului din România”, organizație nonguvernamentală care are drept scop sprijinirea mișcării sportive în România.

Obiectivele asociației sunt:

- atragerea de sponsori, coordonarea și facilitarea sponsorizării sportivilor, cluburilor și asociațiilor sportive, a federațiilor sportive de către agenți economici, alte persoane fizice și juridice din țară și străinătate;
- susținerea organizării de acțiuni sportive sau cultural-sportive întreprinse de Departamentul Sport din cadrul fostului Minister al Tineretului și Sportului sau de

către alți factori;

- realizarea de acțiuni publicitare în favoarea cunoașterii legislației privind sponsorizarea și acțiunile de sponsorizare, contribuții la perfecționarea actelor normative în domeniul sponsorizării;
- organizarea de acțiuni sportive, cum sunt cele în domeniul sportului pentru toți, cursuri de inițiere sportivă;
- sprijinirea unor sportivi, foști sportivi de performanță, aflați în situații deosebite de viață.
- Asociația colaborează cu structurile din fostul Minister al Tineretului și Sportului, Ministerul Administrației și Internelor, cu alte persoane juridice române și străine care desfășoară activități similare.

Exemple de sponsorizare sportivă în România:

- Federația Română de Gimnastică (FRG) Furnizorul oficial al Federației Internaționale de Gimnastică, firma Longines devine sponsorul FRG pentru un an, asigurând dotarea materială și serviciile de cronometraj și afișaj. În compensație, FRG înscrie numele firmei pe echipamentul echipei naționale la toate marile competiții.

Au fost realizate și sponsorizări parțiale:

- cu Agenția de Publicitate Grafitti, care a organizat Campionatele Internaționale ale României, acoperind toate cheltuielile organizatorice, contractele cu mass-media, inclusiv asigurarea transmisiei televizate a competiției;
- cu firma MITA căreia, în schimbul sumelor necesare pentru premii și aparatură electronică, FRG i-a oferit dreptul de publicitate pe costumele de concurs.
- Federația Română de Tenis de Câmp (FRT)
- Federația Internațională de Tenis, care a oferit sume importante pentru organizarea unui circuit masculin de tenis, a unui concurs feminin, precum și pentru achiziționarea unui microbuz Mercedes cu

opt locuri;

- Sponsori puternici, dar fără titlu de sponsor oficial: DUNLOP și SLAZENGER (oferă material sportiv și posibilitatea cumpărării de rachete la prețuri preferențiale), ADIDAS (materiale și echipament sportiv pentru lotul național), MERCEDES, COCA-COLA, INTERCONTINENTAL, QM (echipament de tenis și materiale sportive), ATTIGRAM (calculator, fax), SCOP(calculator asistență tehnică).

- Clubul Steaua

- Clubul a beneficiat pe o perioadă de 3 ani (2002-2005) de un contract de sponsorizare cu firma NIKE, ulterior acesta a fost prelungit pe o durată de încă 3 ani.

- Secția de hochei are drept sponsor întreprinderea ELECTROFAR S.A., care asigură suport material în bani și diferite materiale în schimbul unei contraprestații asemănătoare cu cea dedicată firmei NIKE.

- Secția de baschet este sponsorizată prin susținerea deplasărilor în străinătate de firma româno-italiană NITHOS care produce și desface în România aparatură medicală.

- Federația Română de Atletism (FRA)

- În urma unei perfecționări a sistemului de angajare a sponsorilor, FRA a reușit să atragă un sponsor puternic – firma CHAMP. Ulterior are un contract de sponsorizare cu PETROM.

- Federația Română de Fotbal (FRF)

- FRF a valorificat contracte de sponsorizare cu: VODAFONE (bani), ADIDAS (echipament sportiv), BERGENBIER și PEPSI (bani). În cazul acestei federații, cluburile sunt autonome în direcția încheierii de contracte de sponsorizare fără autorizația federației.

BIBLIOGRAFIE

BIBERIE, E., *Reflecții asupra concepției de marketing în ultimul deceniu al mileniului* - Marketing, nr.1, 1990.

CURTA, I., *Interacțiunea sponsor-sponsorizat*, Ed. Polirom, București, 1998.

ENGEL, J.F., BLACKWELL, R.D., MINIARD, D.T., *Consumer Behaviour*, ed. a V -a, The Dryden Press, 1986.

HILL, E., O'SULLIVAN, T., *Marketing*, The Chartered Institute of Marketing UK, Ed. Antet, Oradea, 1997.

KOTLER, P., *Managementul marketingului*, Ed. Teora, București, 1997.

LEDOS, E., *Quell marketing pour les fédérations sportives*- Revue Française du marketing, nr. 138/ 1992.

MASLOW, A., *Motivation and personality*, Harper&Row, ed. a II a, New York, 1970.

MÂLCOMETE, P., *Dicționar de marketing*, Ed. Junimea, Iași, 1979.

MÂLCOMETE, P., *Marketing*, Ed. Academică "Gheorghe Zane", Iași, 1993.

MIHUȚ, I., POP, M., *Consumatorul și managementul ofertei*, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 1996.

MULLIN, J.B., HARDY, S., SUTTON, W., *Sport Marketing*, New York, 1993.

Parlamentul României, *Monitorul Oficial* nr. 200 din 9 mai 2000, legea nr.69/ 28.04.2000.

Parlamentul României, *Monitorul Oficial*, Ordin nr.130 din 28 martie 2006.

PLUMB, I., ANDRONICEANU, A., ABĂLUȚĂ, O., *Managementul serviciilor publice*, cap.13: Managementul organizațiilor sportive, pag.13-20, 1999.

PRUTIANU, S., MUNTEANU, C., CALUSCHI, C., *Inteligență Marketing Plus*, Ed. Polirom, București, 1999.

STÂNCIOIU, A.F., *Dicționar de terminologie turistică*, Ed. Economică, București, 1999.

EDUCAȚIA COPILULUI ÎN SOCIETATEA ROMÂNEASCĂ: ROLUL FAMILIEI ȘI AL ȘCOLII ÎN MODELAREA ELEVULUI

prof. Carmen Țilivea

Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu" Constanța

Creșterea și educarea copilului este „o artă” susceptibilă de perfecționare prin acumularea continuă de experiență de către cei ce o făuresc. Nu există scheme aplicabile în educația copiilor pentru că fiecare reprezintă o individualitate, cu particularități de care trebuie ținut cont în permanență în procesul de educație.

În România contemporană, modul în care copiii sunt crescuți și educați reprezintă o chestiune deosebit de sensibilă și controversată, statisticile și realitatea cotidiană conturând tabloul unei societăți în suferință. Familia, școala, anturajul și audiovizualul - cele patru medii de viață curentă ale copilului - înregistrează un declin accentuat în planul valorilor pedagogice.

În familie, sărăcia, numărul crescând de familii dezorganizate, șomajul, liberalismul prost înțeles al educației se răsfrâng asupra copilului, determinând slăbirea afecțiunii părintești, abandonul școlar, vagabondajul, afectarea echilibrului psihic al protagoniștilor, ajungând până la delicvență.

În școală, deși există o programă și chiar un inspector pe probleme educative, preocupările educative în general sunt neglijate; consilierea și orientarea reprezintă două concepte frumoase, activitățile extracurriculare sunt rare, fiind reprezentate, în cel mai bun caz, de unele sancțiuni circumstanțiale.

În acest vid de autoritate, audiovizualul induce adorația pentru o nouă „cultură”, în care valorile perene ocupă din ce în ce mai puțin loc.

De asemenea, anturajul a început să joace un rol foarte important în viața copiilor și tinerilor, cultura de stradă reprezentând pentru unii din tineri singurul reper de valori. Adeseori însă anturajul este marcat de climatul social – fumatul,

violența și promiscuitatea au invadat strada.

Totuși, principalii factori care ajută copilul în desăvârșirea propriei educații, au rămas familia și școala. Părinții nu au doar rol biologic și obligația de a-i hrăni sau îmbrăca pe copii, ci și datoria morală de a contribui activ la educația acestora; această sarcină nu aparține în exclusivitate școlii. Școala și familia sunt cei doi poli de rezistență ai educației, care contribuie prin mijloace specifice la formarea tineretului

Din perspectiva sociologică, familia este instituția fundamentală în toate societățile.

Familia oferă copilului primele informații despre lumea ce-l înconjoară, primele norme și reguli de conduită, dar și climatul social și afectiv necesar trebuințelor și dorințelor sale. Acest tip de relație este hotărâtoare și prin faptul că familia mediază și condiționează comunicarea cu celelalte componente sociale, în special cu școala. Influențele educative pe care familia le exercită asupra copiilor se pot manifesta prin modele de conduită oferite de membrii familiei, precum și prin climatul psihosocial existent în cadrul familiei. Este recunoscut faptul că strategiile educative la care se face apel în familie, mai mult sau mai puțin conștientizate, determină în mare măsură dezvoltarea personalității, precum și rezultatele școlare ale copiilor, comportamentul lor social și moral.

Stimularea intelectuală în primii ani de viață, încurajarea și suportul parental continuu sunt factori determinanți în dezvoltarea personalității copilului. Familia este prima școală a copilului. Ea este cea care răspunde de trebuințele elementare ale copilului și de protecția acestuia, exercitând o influență atât de adâncă, încât urmele ei rămân, uneori, întipărite pentru toată viața în profilul moral-spiritual al acestuia.

În aceste condiții nu ne putem opri să nu ne întrebăm: Cine și cum face educație în societatea românească?

Educația, cu cele trei ipostaze de bază: formală, nonformală și informală, este reprezentată printr-o serie de agenți: familia, școala, clubul elevilor, mass-media, diverse organizații, fundații, specialiști și intervenția socioeducativă. În societatea românească, factorii de influențare și de presiune asupra copilului au crescut așa de mult încât personalitatea acestuia este un rezultat al mediului și educației și nu numai al eredității.

Nu contestă nimeni existența unor familii, școli și instituții care veghează foarte atent asupra creșterii și educației copiilor. Important este însă să găsim o modalitate de a asigura coerența acestor influențe educative, să reușim să-i integrăm într-un parteneriat viabil în perspectiva idealului educațional al unei epoci care tinde către globalizare.

Școala joacă un rol esențial în ansamblul agenților educativi. O școală de calitate și de succes nu poate fi înțeleasă astăzi în afara unei redimensionări a relației școală-familie. Părinții și profesorii contribuie, în strânsă colaborare, la ridicarea nivelului educativ al elevului integrat în colectiv, reușita acestei acțiuni fiind condiționată de o cunoaștere specială a fiecărui copil, în toate aspectele personalității sale.

Factorul decisiv în succesul școlar îl reprezintă raportarea corectă a realității în existența activității comune familie-școală.

Procesul de colaborare cu părinții asigură atingerea scopului educațional. Pornind de la necesitatea cunoașterii socio-psihipedagogice a copilului, școala impune colaborarea cu familia sub diferite aspecte. Urmărind aspectele comune, speciale și diferențiate pe care viața de elev o prezintă, părinții pot completa, sprijini și dezvolta personalitatea copilului cu o singură condiție – colaborarea cu școala.

Odată cu intrarea în școală (de la vârsta de 6 ani) problemele muncii de educație devin mai complexe și odată cu ele și rolul familiei, școala constituind pentru copil un nou mediu căruia trebuie să i se adapteze și care va influența enorm dezvoltarea sa. O serie de sarcini educaționale sunt preluate în mod

special de școală (cele privind instrucția), dar familia rămâne implicată. Fără participarea părinților, efortul educativ organizat prin instituțiile școlare poate fi frânt, deviat sau deformat. Așa cum arăta și H.H. Stern „orice sistem de educație, oricât ar fi de perfect, rămâne neputincios dacă se lovește de opoziția sau indiferență din partea părinților”.

Nu numai o colaborare perfectă între cei doi factori este de natură să determine o eficiență maximă a muncii colective. Desigur, în acest proces de colaborare, rolul conducător îl are școala. Ea poate să orienteze, să ajute familia în sarcinile ce-i revin, să asigure o unitate de vedere și acțiune.

Colaborarea școlii cu familia se poate realiza în diferite forme:

- comitetele cetățenești de părinți – sunt forme organizate de colaborare între școală și familie, contribuind la perfecționarea procesului de instruire și educare a elevilor;
- vizitele la domiciliul elevilor;
- consultații individuale;
- corespondența cu familia.
- antrenarea părinților în activități școlare și extrașcolare;
- consultații pedagogice;
- informarea reciprocă;
- ședințe comune cu elevi și părinți;
- vizitarea școlii de către părinți.

Vizitele la domiciliul elevului oferă posibilitatea de cunoaștere concretă a condițiilor specifice din fiecare familie și pe această bază se pot lua, de comun acord, măsurile adecvate în vederea asigurării unui progres continuu în dezvoltarea copilului. Vizitele sunt din timp planificate și planificarea se referă la toți elevii clasei, nu doar la cei ce prezintă vreo problemă.

Formele colective de colaborare – adunări cu părinții, consultații colective, lectorate pentru părinți – pot îmbrăca diferite structuri și pot avea conținut variat. Astfel, adunările cu părinții (organizate periodic) pot fi destinate fie unui bilanț al activității elevilor (subliniindu-se contribuția familiei, eventualele deficiențe – cu tact – și măsurile ce se impun a fi adoptate), fie dezbaterii unor teme psiho-pedagogice în vederea informării părinților cu aspectele teoretice necesare

activității lor practice (de pildă probleme ca: organizarea regimului de viață al elevilor în familie, orientarea școlară și profesională, alegerea și dezvoltarea lecturii, etc. toate în funcție de specificul vârstei).

Lectoratele cu părinții includ cicluri de expuneri cu caracter pedagogic sau psihologic, sistematic organizate prin intermediul școlii, asigurând comunicarea unui sistem de informații, metodologii de lucru, forme de activitate, posibil de folosit în familie.

În condițiile social-economice actuale se manifestă două condiții contradictorii: părinții sunt îngrijorați de viitorul copiilor lor, dar în același timp, nu mai au timp și răbdare să acorde atenție problemelor acestora. Relația lor cu școala este ignorată sau evitată, acțiunile educative ale celor două instituții, școala și familia, desfășurându-se oarecum separat. Este o sarcină a școlii, a personalului didactic, să identifice situațiile problematice, să dirijeze strategiile educative ale familiei în favoarea elevului și mai ales să conștientizeze faptul că relația de colaborare școală - familie este determinantă în obținerea performanțelor școlare.

Așadar, realitatea pare să confirme supoziția că relația școală-familie este o relație periclitată în societatea românească actuală, cauzele fiind variate:

- climatul familial s-a deteriorat sub presiunea șomajului și a grijilor materiale, a pierderii încrederii în valori;

- părinții sunt încă victime ale vechii mentalități conform căreia absolvirea școlii este garantată din start. Ei așteaptă încă „totul” de la școală. Puși acum în fața unor eșecuri școlare ale copiilor, ei încă nu reacționează în mod adecvat în raport cu obligațiile lor firești, încurajând astfel apariția fenomenului de abandon școlar. Cadrele didactice și părinții, neînțelegându-și corect noile roluri, se învinovătesc reciproc. Școala îi acuză pe părinți de incompetență educațională și dezinteres. Părinții, în schimb, fie le pretind profesorilor o atitudine mai intransigentă față de elevi (ca pe vremuri !), confundând

dialogul democratic elev-profesor cu familiarismul păgubos, fie le impută insuccesele copiilor;

- de cele mai multe ori oferta educațională a școlii este redusă sau inadecvată în raport cu așteptările și nevoile de educație ale părinților; în plus lipsesc formele instituționalizate moderne și active de educație a părinților și de parteneriat, care ar trebui să ia locul celor formale de până acum;

- constatăm adeseori eșecul școlar din clasele sociale defavorizate. În fața acestei situații, educatorii școlari greșesc și ei uneori, catalogând de la bun început elevii și păstrând această atitudine discriminatorie pe durată lungă.

Tulburarea dezvoltării intelectuale, delicvența și alte manifestări ale inadaptabilității sociale ale adultului își au originea, de cele mai multe ori în anii copilăriei, când copilul se afla sub tutela familiei și a școlii. Aceasta denotă că nici unii, nici alții nu și-au făcut pe deplin datoria ce le revenea în educația copilului.

Deși sunt binecunoscute aceste precepte în masa de părinți, legătura permanentă, indisolubilă și organizată care ar trebui să existe între familie și școală rămâne nesatisfăcătoare și se rezumă în general la contacte sporadice între părinți și diriginți. De multe ori părinții nu cunosc cu exactitate situația școlară a copiilor lor, îndeplinind rolul de „spectatori indiferenți” la evoluția nesatisfăcătoare a propriilor lor copii. Orice sistem de educație, oricât ar fi el de bine întocmit, rămâne neputincios dacă se izbește de indiferența sau opoziția părinților. Autoritatea părinților și a școlii reprezintă o indispensabilă garanție împotriva a numeroase plăgi sociale care ar putea afecta educația și sănătatea copiilor: stresul, delicvența juvenilă, insuccesele școlare.

Îmbinarea eforturilor educative din familie și din școală este nu numai recomandabilă și chiar obligatorie. Factorii educaționali din școală pot astfel să dea un ajutor prețios părinților în înțelegerea problemelor copiilor și copilăriei și în

soluționarea lor favorabilă, prin întâlniri periodice sau ocazionale între părinți și profesori. Din nefericire la aceste întâlniri lipsesc de regulă tocmai cei care au cea mai mare nevoie de experiența pedagogică a cadrelor didactice.

A devenit evident faptul că acțiunea izolată a familiei sau numai a școlii nu poate rezolva în mod satisfăcător problema educației copilului; familia, școala și societatea în ansamblul ei sunt capabile împreună să desăvârșescă ceea ce nu reușește să realizeze fiecare în parte.

Conform Elisabetei Stănculescu „Școala a căpătat competențe foarte mari în educația copiilor și o autonomie crescândă, declasând familia din funcțiile ei” în vreme ce părinții resping adesea ideea lipsei de competență și refuză să cedeze oparte din prerogativele lor educative, școlii.

Ideal este ca cele două instituții educaționale, familia și școala, să aibă o relație de parteneriat, pentru că dincolo de orice considerent circumstanțial, conjuncția școală-familie este fundamentată pe finalități promordiale (fericire individuală, intergere socială și realizarea unei personalități armonioase) și pe obiective comune: cunoașterea/autocunoașterea copilului în vederea alegerii carierei; formarea unor convingeri și deprinderi privind munca, în general și învățătura, în special; practicarea moralei; planificarea existenței personale, etc.

Atâta vreme cât relația părinte-copil se bazează pe nevoia de iubire, de dăruire și de sacrificiu, rolul educativ al familiei nu va putea fi preluat integral de formele instituționalizate. Pentru ca o familie să își exercite rolul educativ - arăta Valentin Liciu - ea trebuie să îndeplinească patru condiții minime: „un anumit nivel intelectual, valori morale, autoritate, cadru material de viață”. Se poate pune întrebarea: Este calitatea de părinte o adevărată profesie care trebuie învățată? Răspunsul este categoric afirmativ.

Potrivit autorilor Ivan Jinga și Ion Negreț eficiența „profesiei” de părinte se poate evalua pozitiv atunci când părinții:

- asigură copiilor, în familie, condițiile necesare unei dezvoltări armonioase a personalității (regim adecvat de muncă și învățătură, existența materială, etc.);

- formulează cerințe unitare față de copil;

- reușesc să-și cunoască copilul în toate etapele dezvoltării sale și sub toate aspectele;

- colaborează sistematic cu școala și urmăresc permanent evoluția copiilor (frecvența, ținuta, situația la învățatură, anturajul, organizarea și folosirea timpului liber, etc.);

- determină copiii să-și asume responsabilitatea în cadrul familiei, pe măsura puterilor lor.

În condițiile în care o reformă autentică în învățământul românesc presupune, pe lângă schimbări de conținut și metode, modificarea calitativă a raporturilor școală-familie, apare necesitatea modificării factorilor educaționali implicați. Educația copiilor în familia contemporană nu se mai poate face empiric, după modelul tradiției sau din instinct. Dacă ne dorim cu adevărat o societate emancipată material, social și spiritual, rolurile parentale trebuie să fie și ele conștiente, raționale, calificate și să se îmbine perfect cu sistemul de învățământ modernizat și adaptat noilor realități.

A crește și a educa un copil este o operă care cere, înainte de toate, multă dragoste; aceasta nu înseamnă că ea nu impune și rațiune, bazată pe cunoștințe precise. Copilul pe care noi îl creștem și educăm nu este la fel cu toți ceilalți, el este unic pentru noi și de aceea educația pe care i-o dăm trebuie adaptată personalității lui. Copilul are nevoie să fie ajutat, apărat, călăuzit, are nevoie să se simtă important pentru cei din jurul său. Să conduci către maturitate o ființă umană nu este deloc simplu; eforturile, descurajările, slăbiciunile fac drumul greu. Dacă pe acest drum părinții și copiii vor găsi sprijin din partea noastră a educatorilor, mai târziu, peste ani, efortul ne va fi răsplătit.

BIBLIOGRAFIE :

1. **Traian Cosma, Ședințele cu părinții în gimnaziu, Ed Polirom, 2008, p.11-43**

2. **Constantin Cucos, Educația. Iubire, edificare, desăvârșire, Ed. Polirom, 2008, p 84-92**

3. **www.roportal.ro**

4 **articole. famouswhy.ro**

CLUBURILE SPORTIVE ȘI SPONSORIZAREA

prof. Mihail-Alexandru Moldoveanu

Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu" Constanța

Cluburile sportive sunt structuri sportive cu personalitate juridică, constituite în condițiile legii.

Cluburile sportive pot fi:

- persoane juridice de drept privat, structuri fără scop lucrativ sau societăți comerciale sportive pe acțiuni ;
- persoane juridice de drept public [legea educației fizice și sportului nr 69/28 aprilie 2000, art. 26]

Cluburile sportive de drept privat, fără scop lucrativ, sunt persoane juridice nonprofit, constituite în condițiile legii, ca structuri mono-sau polisportive.

Cluburile sportive au regim propriu de administrare și de gestionare a bugetului și a patrimoniului, aprobat de adunările generale ale acestora, în condițiile legii.

Cluburile sportive se supun în fiecare an verificărilor financiare, potrivit legii. Pentru înstrăinarea bazelor sportive realizate pe terenuri concesionate în scopuri exclusiv sportive sau pentru schimbarea destinației acestora este necesar acordul Ministerului Educației Cercetării și Tineretului.

Cluburile sportive dispun de bunurile aflate în proprietatea lor, pot încheia contracte de împrumut și pot elibera titluri de credit, cu condiția ca aceste acte juridice să fie încheiate pentru realizarea obiectului de activitate.

În cazul dizolvării unui club sportiv, patrimoniul său net va fi îndreptat spre realizarea unor activități sportive, Ministerul Educației Cercetării și Tineretului urmând să stabilească destinația sa concretă, la propunerea federației sportive naționale corespunzătoare.

Cluburile sportive, indiferent de forma de organizare prevăzută de prezenta lege, vor

respecta prevederile specifice din normele și regulamentele federațiilor naționale și după caz, ale ligilor profesioniste din ramura de sport respectivă. [legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, art. 27, 28]

2.9.1. CLUBURILE SPORTIVE DE DREPT PUBLIC

Cluburile sportive de drept public sunt persoane juridice, înființate ca instituții publice în subordinea organelor administrației de stat, și au drept obiect de activitate performanța, selecția, pregătirea și participarea la competiții interne și internaționale. Cluburile sportive de drept public mono sau polisportive se organizează și funcționează după regulamentele proprii. Acestea se bucură de drepturile conferite de lege, cu excepția implicării patrimoniale a autorității publice căreia i se subordonează.

Cluburile sportive de drept public pot primi spre administrare sau în folosință gratuită imobilele care deservește activitatea sportivă, baze și instalații sportive.

Bazele și instalațiile sportive primite spre administrare și folosință sunt considerate patrimoniu sportiv și nu își vor schimba destinația sportivă fără aprobarea Ministerului Educației Cercetării și Tineretului. [legea educației fizice și sportului nr.69/2000,art.29,30]

2.9.2. CLUBURILE SPORTIVE DE DREPT PRIVAT

Cluburile sportive, organizate ca societăți comerciale sportive pe acțiuni, sunt cluburi sportive profesioniste. Acestea au drept obiect de activitate participarea la competiții

sportive profesionale, promovarea și dezvoltarea activităților sportive, precum și alte activități legate sau derivate din obiectul lor social.

Cluburile sportive profesionale se organizează numai pentru o singură disciplină sportivă. Cluburilor sportive profesionale li se aplică regimul juridic al societăților comerciale, cu particularitățile cuprinse în prezenta lege.

Pentru participarea la competițiile sportive profesionale cluburile sportive profesionale trebuie să se afilieze la federația sportivă națională respectivă. [legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, art.31, 32]

Considerăm că eficiența cheltuielilor materiale privind obținerea de rezultate excepționale este mai mare la Clubul Sportiv Tomis Constanța, decât la Clubul Sportiv Școlar nr.1 Constanța, de aceea în lucrarea de față, ne propunem ca în urma unui studiu comparativ să remarcăm diferențele dintre sponsorizarea unui club de drept public și sponsorizarea unui club de drept privat, precum și bugetele de care dispun acestea pe parcursul unui an competițional. Menționăm că va trebui să facem notă distinctivă între statutul de amator și cel de profesionist al celor două cluburi.

BIBLIOGRAFIE :

- BIBERI, E., *Reflecții asupra concepției de marketing în ultimul deceniu al mileniului-Meketing*, nr.1, 1990.
- CURTA, I., *Interacțiunea sponsor-sponsorizat*, Ed.Polirom, București, 1998.
- ENGEL, J.F., BLACKWELL, R.D., MINIARD, D.T., *Consomer Behaviour*,

- ed. a V-a, The Dryden Press, 1986.
- HILL, E., O'SULLIVAN, T., *Marketing*, The Chartered Institute of Marketing UK, Ed. Antet, Oradea, 1997.
- KOTLER, P., *Managementul marketingului*, Ed.Teora, București, 1997.
- LEDOS, E., *Quell marketing pour les fédérations sportives-* Revue Française du marketing, nr. 138/ 1992.
- MASLOW, A., *Motivation and personality*, Harper&Row, ed. a II-a, New York, 1970.
- MÂLCOMETE, P., *Dicționar de marketing*, Ed.Junimea, Iași, 1979.
- MÂLCOMETE, P., *Marketing*, Ed.Academică "Gheorghe Zane", Iași, 1993.
- MIHUȚ, I., POP, M., *Consumatorul și managementul ofertei*, Ed. Dacia Cluj-Napoca, 1996.
- MULLIN, J.B., HARDY, S., SUTTON, W., *Sport Marketing*, New York, 1993.
- Parlamentul României, *Monitorul Oficial nr. 200 din 9 mai 2000*, legea nr.69/28.04.2000.
- Parlamentul României, *Monitorul Oficial*, Ordin nr.130 din 28 martie 2006.
- PLUMB, I., ANDRONICEANU, A., ABĂLUȚĂ, O., *Managementul serviciilor publice*, cap.13: Managementul organizațiilor sportive, pag.13-20, 1999.
- PRŪTIANU, S., MUNTEANU, C., CALUSCHI, C., *Inteligență Marketing Plus*, Ed.Polirom, București, 1999.
- STĂNCIOIU, A.F., *Dicționar de terminologie turistică*, Ed. Economică, București, 1999.

CÂNTECUL VÂRSTELOR

prof. Daniela Agafiței

Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu" Constanța

„Copilăria este inima tuturor vârstelor.”
(Lucian Blaga)

Simbol al fericirii depline și al exuberanței, copilăria este cea mai frumoasă perioadă din viața unui om, când e pur, frumos, vesel, vioi și zburdalnic. Fiind ea singură „veselă și nevinovată”, având ca supremă preocupare jocul, copilăria reprezintă o sinteză de potențialități ale ființei umane, modelul ideal al inocenței, în care copilul se simte protejat și fără griji.

Cu alte cuvinte, copilăria este epoca de aur a fiecăruia dintre noi, având notele ei definitorii: lipsa responsabilităților și credința că totul este posibil. Tărâm al inocenței, copilăria este o vârstă magică în care învățăm să vorbim, să mergem, vârsta când trăim un basm, în care comunicăm cu zmeii, devenim prinți și prințese, locuim în palate, o lume fermecată în care copilul descoperă uimit existența universului micilor viețuitoare: vrăbiuțele zburdalnice sunt minți minunate, fluturii – zmee colorate, melcii – mătânii de os întortocheat, cățelușul cu blăniță mițoasă și ncurcată – ghemotocul de călți, bățul pe care-l încăleacă este un cal din cei mai strașnici!...

Când ești copil vezi lumea altfel, prin ochii sufletului, nu prin cei ai minții, iar de aceea fiecare are ceva de învățat de la copii fiindcă ei sunt exemplul viu al iubirii. Copiii sunt lumina din întuneric, fericirea din tristețe, dreptatea din minciună, dar și speranța din durere. Întotdeauna copiii ne vor umple sufletele cu optimismul și bucuria lor, ei vor rămâne parfumul dulce al florilor de primăvară, adierea suavă a vântului pe timpul verii, soarele blând care apare din nori pe timpul toamnei, dar și primii fulgi de nea ai iernii. Rămânând în sfera intențiilor nepervertite, copilul, naiv și

„de bună credință”, falsifică realitatea dintr-un impuls creator, căci, obligat să se descurce, în diverse situații, le interpretează în termenii posibilului.

Copilăria se relaționează mai ales cu spațiul, acel paradis teluric propriu fiecăruia, dar stă sub semnul curgerii ireversibile a timpului. Copilul va crește spre viață ca zborul unei ciocârlii, pășind pe alte trepte, dar copilăria nu moare niciodată, o purtăm în suflet, devenind de neuitat – o amintire – și, ca orice întoarcere spre trecut, provoacă un sentiment de nostalgie, pentru vremurile apuse!... Copilăria ne pregătește pentru viață, dar nu ne lasă niciodată să uităm mirosul de mere coapte din livada bunicilor, de laptele cu mirosul dulce și bun, de mirosul de pâine coaptă a bunicii care ne îmbia de la poartă, de vreme când totul era o joacă. Mi-e dor de perioada copilăriei unde nu conta nimic, unde jocurile erau mai frumoase, pline de poezie și plăcere, iar prietenii pe care ți-i făceai parcă pe vecie... Cine nu-și mai amintește de veselia și râsul colorat al prietenilor din copilărie?!...

Oare cine n-ar vrea să mai fie copil încă o dată?!...

ASPIRINA

prof. Valentina Truță

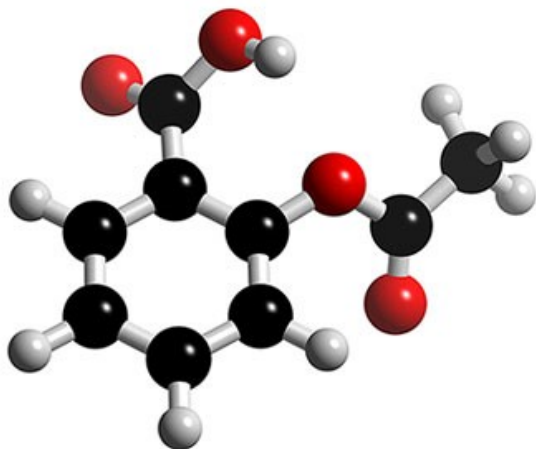
Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu" Constanța

Hipocrate a scris, în secolul al V-lea î. Hr., despre o pudră amară extrasă din scoarța de salcie, care avea puterea de a ușura durerile și de a reduce febra. Extractul activ al scoarței, numit salicină, după numele latin pentru salcia alba (*Salix alba*), a fost izolat în forma sa cristalină în 1828, de către farmacistul francez Henri Leroux și chimistul Italian Raffaele Piria, care au reușit să separe acest acid în forma sa pură. Salicina este foarte acidă când este într-o soluție apoasă saturată, având un nivel pH de 2,4, de aici numele de acid salicilic.

În 1839 s-a observat că acidul salicilic cauza probleme digestive, cum ar fi, de exemplu, iritarea stomacului sau diaree. În 1897, Felix Hoffmann, un cercetător de la compania Friedrich Bayer,

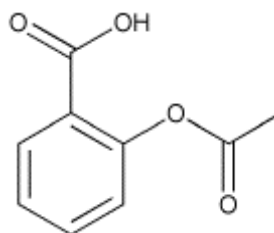
din Germania, a înlocuit una dintre grupele funcționale hidroxil din acidul salicilic, cu o grupă acetyl, care reducea semnificativ efectele negative. Acesta a fost primul medicament de sinteză și începutul industriei farmaceutice. Numele de **aspirin** reprezintă denumirea sub care compania Bayer a produs pentru prima dată acest medicament.

Aspirina, sau **acidul acetyl salicilic**, este un medicament antiinflamator din familia salicilaților, folosit în general ca un analgezic minor, ca antipiretic, sau ca antiinflamator. În plus, aspirina în doze mici are un efect antiagregant și este folosit pe termen lung ca să diminueze riscul de infarct.

Structura aspirinei

- **bilele negre simbolizează atomii de carbon**
- **bilele roșii simbolizează atomii de oxigen**
- **bilele gri simbolizează atomii de hidrogen**

Pentru că s-a dovedit rolul aspirinei în etiologia Sindromului Reye, medicamentul nu mai este folosit pentru a trata simptomele de gripă la copii. Un alt efect negativ al aspirinei, mai ales în doze mari, este iritarea mucoasei gastroduodenale, ce poate duce la hemoragii digestive superioare în episoadele

acute. Acest neajuns a fost compensat prin folosirea aspirinei tamponate, un amestec de acid acetilsalicilic și săruri ale calciului (în special carbonat de calciu). Cercetările moderne au dat acidului acetilsalicilic noi valențe terapeutice cum ar fi: antitrombotic (acid acetilsalicilic în concentrație de 75 sau

325 mg), antiagregant plachetar în profilaxia infarctului miocardic acut, al anginei pectorale instabile, ischemiei acute, și accidentelor cerebrovasculare ischemice.

Aspirina, este folosită astăzi, pentru reducerea febrei și a inflamațiilor, în special pe cele cauzate de reumatism și artrită. Subțiază sângele și în doze mici previne infarctul și accidentele vasculare cerebrale. Cea mai comună utilizare a sa este în tratarea durerilor de cap, a migrenelor și a durerilor musculare. Acidul acetilsalicilic stimulează secreția hormonilor de către glandele endocrine și controlează substanțele implicate în transmiterea impulsurilor nervoase, care participă la apărarea organismului împotriva infecțiilor. În prezent, alte utilizări ale acestui

medicament sunt în curs de investigare, cum ar fi utilizarea în prevenirea anumitor tipuri de cancer și a hipertensiunii arteriale.

Bibliografie:

www.3dchem.com/molecules/aspirin.asp

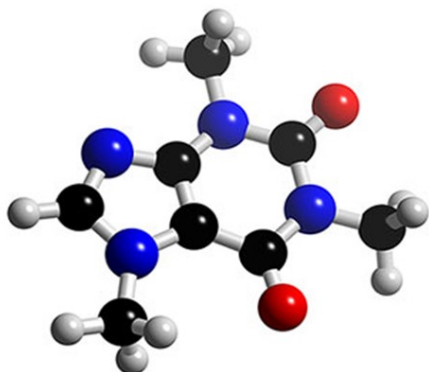
<https://ro.wikipedia.org/wiki/Aspirina>

<https://www.scribd.com/doc/Aspirin>

COFEINA

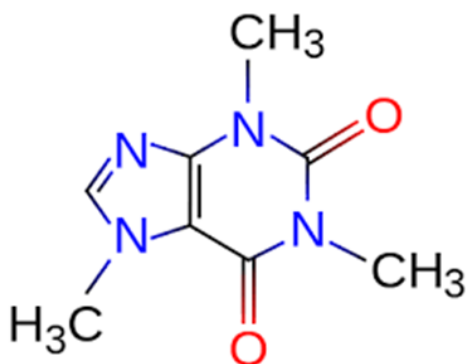
prof. Valentina Truță

Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu" Constanța

Structura cofeinei

- bilele albastre simbolizează atomii de azot
- bilele negre simbolizează atomii de carbon
- bilele roșii simbolizează atomii de oxigen
- bilele gri simbolizează atomii de hidrogen

Formula chimică a cofeinei

Cofeina cunoscută ca trimetilxantina, cofeina, teina, mateina sau guaranina, este un alcaloid natural ce se găsește în boabele de cafea, ceai, guarana și boabele de cacao. Plantele creează cafeina ca pe un pesticid, pentru a paraliza și omorî insectele ce le parazitează. Cofeina în formă pură este adăugată unor băuturi ușoare ca și Cola, Irn-Bru și Mountain Dew, în special pentru gust.

Principalele proprietăți fiziologice sunt: o acțiune stimulantă asupra sistemului nervos cu efecte psihotrofice și stimularea respirației, a pulsului și un blând efect diuretic.

Una din sursele comune de cofeina este planta de cafea și anume boabele care sunt folosite pentru producerea cafelei. Conținutul de cofeină variază substanțial între speciile Arabica și Robusta și într-un grad mai scăzut între alte specii. O doză de cofeina este considerată a fi de 100 mg.

Teoretic, o singură servire a unei cafea de 150 ml, sau o jumătate de tabletă de cofeină va oferi această doză. În realitate conținutul de cofeină din cafea variază considerabil, aproximativ între 75 mg și 25 mg.

Ceaiul este o altă sursă comună de cofeină în multe culturi. Ceaiul conține mai puțină cofeină decât cafeaua (de obicei jumătate din cantitatea de cofeină din cafea, în funcție de concentrație), deși anumite tipuri de ceai cum ar fi Lapsang sou chong conțin chiar și mai puțină cofeină.

Cofeina este de asemenea comună în băuturi ca și Cola. Aceste băuturi de obicei conțin aproximativ 25 mg – 50 mg de cofeină pe porție. Energizantele ca Red Bull conțin considerabil mai multă cofeină aproximativ între 100 și 400 mg.

PROMOVAREA INOVAȚIILOR ÎN ARTĂ PRIN EXPOZIȚII

prof. Ionela Aparaschivei

Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu" Constanța

Orice inovație trebuie să îndeplinească criterii culturale corespunzătoare. Dacă o inovație este plină de succes, este preluată în arhivele culturale. Dacă inovația devalorizează anumite valori culturale, ea nu le dăunează totuși: *Mona Lisa* a lui Leonardo da Vinci este la fel de admirată după Duchamp ca și înainte. La fel, o oarecare reproducere deformată a unui tablou clasic nu este ca atare valorizată prin Duchamp: reproducerile comparabile rămân în continuare fără valoare. Valorizată și păstrată rămâne numai opera lui Duchamp – această reproducere intenționat deformată a *Mona Lisei* care trece drept o amintire a gestului său inovator.

Promovarea artei necesită anumite mecanisme și pârgii, lansarea unui artist și impunerea lui pe piață necesită un anumit demers și o anumită constantă. Opera de artă trebuie să trăiască și să fie consumată în

timpul când a fost creată, ea este o parte a lumii contemporane, o oglindă a societății de azi.

Înțelegerea inovației ca o deplasare a graniței ce desparte tradiția valorizată, păstrată cultural, se adeverește natural înainte de orice în estetica ready-made-ului și în special în lucrările lui Marcel Duchamp.

Cei mai mulți interpretează ready-made-ul ca semn al deplinei libertăți a artistului, care poate introduce orice, după pofta inimii lui, într-un context artistic și îl poate astfel valoriza.

Observațiile lui Baudelaire sunt valabile și azi despre lumea vizibilă spunând că: „nu mai este inertă, ci creează noi contexte pentru experiența vizuală, se produc transformări și combinații care cer atenție și forțează noi juxtapuneri asupra privitorului. La rândul său, viziunea apare în concept ca un proces activ de selecție și

sinteză care formează și organizează experiența vizuală în termenii coordonatelor spațiale și temporale ale înțelegerii umane“. (Charles Baudelaire, „Variétés critiques, II: Modernité & surnaturalisme. Esthétique spiritualiste“, Les éditions G.m Crès & Cie, Paris, 1924)

În Renaștere, Leonardo da Vinci folosește o termen nou numit *sfumato*, desemnând o tehnică folosită în pictură care suprapune multiple straturi translucide de culoare ce sunt aplicate în tușă extrem de subțire, asemănătoare tușei de culoare folosită în acuarelă, pentru a reda senzația de formă, volum și adâncime.

Pictorul Caravaggio a adoptat o tehnică revoluționară ce poartă denumirea de *tenebrism* sau dramatism (adică o iluminare selectivă a formelor din umbrele foarte puternice) care a devenit și marcă a picturii baroce.

De la Gotic încoace, sculptura europeană a fost năpadită de mușchi, de buruieni, de tot felul de excrescențe care ascundeau cu totul forma. A fost misiunea specială a lui Brâncuși de a elimina ceea ce era de prisos și de a ne da din nou conștiința formei. *Domnișoara Pogany*, una dintre cele mai cunoscute lucrări ale genialului Brâncuși este o operă trasă în bronz după exemplarul aflat în colecția Stork, reprezintă un simbol național al artei moderne românești. Ochii săi mari, gura abia schițată, nasul fin, sprâncenele puternic arcuite..., totul ne reține atenția la acest portret de "o vrajă halucinantă".

Trăim în secolul vitezei, un secol dominat de inovații tehnologice. Totul este computerizat și digital. În aceste condiții, unele valori clasice încep să se piardă și pe măsură ce încercăm să ne simplificăm viața, pare că amplificăm metodele prin care facem asta. Dar acest lucru nu este întrutotul rău, pentru că prin evoluția tehnologiei noi forme de manifestare încep să ia amploare. Printre domeniile în care computerul devine tot mai important se află și arta.

Poate fi integral generată de sistem sau parțial, cum ar fi scanarea unor fotografii, prelucrate apoi cu ajutorul unui soft special. Textele digitale sau înregistrările audio și video nu sunt incluse în conceptul de artă digitală, însă pot face parte dintr-un proiect amplu, după o prelucrare ulterioară a acestora. Cea mai cunoscuta ramură a artei digitale este cea vizuală. Filmele din zilele noastre chiar 'abuzează' de acest tip de artă, prin realizarea graficii generate de computer și a efectelor speciale care tind să fie înlocuite de cele prelucrate cu ajutorul unor programe speciale.

Arta digitală și art print-ul devin opere de interes, acceptate de mari muzee ca mijloace legitime de creație și expunere: multe dintre ele colecționează artă digitală și dețin deja colecții importante.

Arta digitală ia amploare tot mai mult, pretutindeni. În Berlin există și DAM, Digital Art Museum, unde artiști din toată lumea își expun lucrările, pentru publicul specializat sau simpli admiratori.

La acest capitol și România are cu ce se lăuda. În aprilie 2007 s-a deschis în București Galeria 115, prima galerie de artă digitală din estul Europei.

Dar arta digitală este inovatoare și prin apropierea de procesul clasic: pune la dispoziție pensule în versiuni electronice, filtre, lupe, nenumărate surse de informație și multe alte tehnici, separat sau combinate. Artiștii digitali - pictori, ilustratori, designeri, graficieni sau modelatori 3D reușesc să creeze imagini imposibil de realizat prin metode tradiționale.

Tradiția culturală contemporană, în cazul artelor textile, constă în complexitatea și varietatea creațiilor pe care le însumează și trebuie înțeleasă atât prin perpetuarea preocupărilor (activitățile profesionale individuale/sau în grup ale creatorilor), cât și prin prezența lor în cadrul manifestarilor artistice pe toate continentele lumii. Relația creator – tradiție culturală, axată pe inseparabila legătură a omului cu spațiul ambiental, este o trăsătură prezentă și în

diversitatea tendințelor și a direcțiilor distincte pe care artele textile le acoperă azi în sfera artelor și cu care se distinge de alte genuri artistice contemporane, și anume prin formele sale particulare de manifestare: tapiseria parietala, textil ambiental, minitextil, arta purtabila („wearable art“) etc. Participarea constantă a artiștilor în număr relativ mare în cadrul manifestărilor expoziționale de gen (bienale sau trienale internaționale sau naționale) a reprezentat în timp o adevărată platformă, o sinteză a preocupărilor tematice, a tendințelor contemporane, conceptuale, estetice, a soluțiilor plastice compoziționale sau a rezolvărilor tehnice secundate de posibilitățile din ce în ce mai diversificate din punct de vedere tehnic/tehnologic. De fiecare dată bienala cuprinde o serie de evenimente conexe, expoziții satelit, conferințe, dezbateri, proiecții de film, happeninguri, manifestări interactive care să implice publicul în actul creației artistice. Ca eveniment itinerant major se remarcă și expoziția internațională FUTUROTETILES, încă din 2006. Această expoziție inedită a putut fi văzută și în România.

Inovația tehnologică găsește interferențe cu arta și cu moda haute couture: un pulover care îți verifică permanent starea de sănătate, dantela din rădăcini de căpșuni, o carte din fibră optică sau o rochie din celuloză care crește singură, fără cusături, produsă de microbii care ajută la fermentarea vinului au fost doar câteva exemple grăitoare ale splendidei expoziții ce a demonstrat că viitorul omenirii nu poate fi imaginat fără fir/fibra și că noile fibre și proprietățile lor speciale inspiră mai mult ca oricând creatorii și designerii.

Tendențele expansioniste detectabile deja în dadaism, au luat amploare și radicalitate, prin instalații environment, sculptura publică, performance, happening, land-art, body-art. Performance-ul și

happening-urile au fost nu numai modalități de încorporare și a altor ramuri artistice în evenimentul cultural-artistic, dar și o tentativă de a extinde în social sfera artistului și a creației.

Op-artul, arta video au fost modalități experimentale cu mijloace tehnice noi, căutări noi, aduse de unelte noi.

Arta este gândită acum ca și înainte drept semnul unei intenții auctoriale, ca o vizualizare a ascunsului, ca manifestarea unei interiorități.

Bibliografie:

<http://www.tion.ro/futurotextiles-dantela-din-radacini-si-rochii-tesute-de-bacterii-intr-o-expozitie-eveniment-la-timisoara/1317262>

<http://artavizuala21.wordpress.com/2011/09/11/bienala-de-la-lyon/>

Borys Groys, *Despre nou*, 2003.

Gheorghe Buș, *Experiență umană, imagine artistică, creativitate visual-plastică*, editura Dacia, 2003.

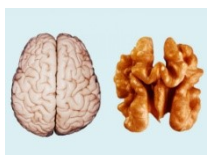
MĂNÂNCĂ INTELIGENT

AFLĂ CE ALIMENTE TREBUIE SĂ CONSUMI PENTRU FIECARE PARTE A CORPULUI TĂU!

prof. Marioara-Aurora Cornea
Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu" Constanța

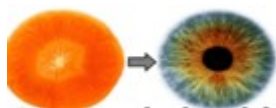
Dacă ai auzit zicala "Ești ceea ce mănânci" și nu știi de ce, vei afla că alimentele și organele din corp seamănă mai mult decât crezi. Nuca, morcovul, roșia - toate așezate împreună formează corpul uman. Formele lor sunt aproape identice cu cele ale celor mai importante organe din corp, iar asta nu este tot! Fascinant este faptul că legumele și fructele care seamănă cu organele sunt și cele care conțin cele mai importante substanțe nutritive pentru buna lor funcționare!

Nuci și migdale pentru creier

Toate fructele oleaginoase - alune, migdale, nuci, arahide etc. - au un rol important în buna funcționare a creierului. Dintre toate, nucile se remarcă în mod special pentru proprietățile regenerante asupra celulelor și neuronilor dar și pentru stimularea gândirii, memoriei și concentrării.

Morcovi și dovleac pentru ochi

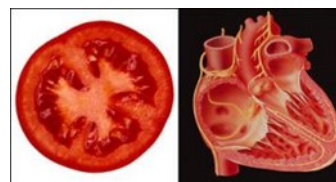

Morcovii, dovleacul și toate celelalte fructe și legume care au culoarea portocalie merită adăugate în alimentație pentru sănătatea ochilor. Conțin cantități crescute de betacaroten și alte vitamine esențiale cu rol în îmbunătățirea vederii.

Lactate pentru oase

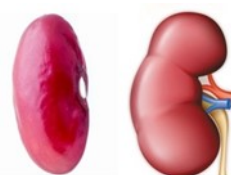
Dacă vrei să ai oase puternice, energie și vitalitate în fiecare zi, lactatele nu trebuie să lipsească din meniul tău. Conțin doze crescute de calciu și vitamina D, adică doi dintre cei mai importanți nutrienți pentru sănătatea oaselor.

Roșii pentru inimă

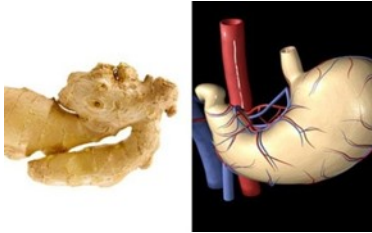
Nu doar forma roșiilor ne trimite cu gândul la inimă, ci și interiorul lor, împărțit în aceleași patru cămăruțe specifice organului vital al corpului. Roșiile abundă în acid folic și licopen, două substanțe nutritive cu rol esențial în buna funcționare a inimii.

Fasole boabe pentru rinichi

Boabele de fasole, care au o formă similară cu a rinichilor, conțin substanțe cu rol esențial în susținerea activității acestor organe și în protejarea acestora de boli.

Ghimbir pentru stomac

Ghimbirul este un remediu naturist recunoscut pentru proprietățile excepționale pe care le are asupra sănătății digestive. Deasemenea se poate observa cu ușurință că rădăcina ghimbirului are o formă asemănătoare cu a stomacului. Substanțele active din ghimbir au un rol important în combaterea senzației de greață.

Bananele și mâinile

Cu toții știm că bananele sunt bogate în potasiu, element necesar pentru sănătatea articulațiilor și evitarea degradării acestora și a mușchilor.

Bibliografie:

<https://www.ele.ro/dieta/alimentatie>

<http://atlas-geografic.net/alimente-care-seamana-cu-organele-corpului-uman>

CEA MAI FRUMOASĂ CASCADĂ DIN ROMÂNIA CASCADA BIGĂR

prof. Marieta Bărzoii

Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu" Constanța

Izvorul Bigăr (cunoscut și sub denumirea de *Izbucul Bigăr*) este o arie protejată de interes național rezervație naturală de tip mixt, situată în județul Caraș-Severin, pe teritoriul administrativ al comunei Bozovici. Rezervația naturală a fost înființată în anul 1982 și declarată arie protejată din 12 aprilie 2000. Aria naturală se întinde pe o suprafață de 176,60 hectare și este inclusă în Parcul Național Cheile Nerei - Beușnița. Izbucul Bigăr este un izvor puternic, alimentat de un curs de apă subteran ce străbate peștera cu același nume din Munții Aninei. După circa 200m, apa izvorului (bogată în calcar) se varsă în râul Miniș de pe un prag stâncos, formând o cascadă de tuf calcaros, ce poartă numele de cascadă Bigăr.

Site-ul *The World Geography* a alcătuit în anul 2013 o listă cu cele mai impresionante cascade din lume. Pe primul loc se află Cascada Bigăr din Caraș-Severin. Anterior, în septembrie 2010, un ghid turistic internațional, *National Geographic Traveler - Romania*, făcea pentru întâia oară prezentarea acestei cascade în presa turistică de specialitate.

Adevarul e că, vazând pozele, si nouă ni se pare la fel de unică. Nu numai datorită situației fix pe paralela 45, ci mai ales pentru felul în care apa curge în firicele foarte mărunte de-a

lungul ei. "Fășiile" de acest timp, mai ales cele care curg peste mușchii verzi de pe stancă, se găsesc la foarte puține cascade din lume.

Cascada Bigăr cunoscută și sub numele de **Izvorul Bigăr** sau **Izbulul Bigăr**, această încantătoare cădere de apă este apreciată pentru frumusețea sa, nu numai în țară, ci și peste hotare, fiind inclusă de către publicațiile internaționale în topul celor mai frumoase astfel de atracții naturale, alături de alte cascade cunoscute din întreaga lume.

CIPRIAN PORUMBESCU - SCURTE REPERE BIOGRAFICE ȘI DE CREAȚIE ARTISTICĂ MUZICALĂ COMPLETĂ

prof. Nicu Ferbinte

Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu" Constanța

La 14 octombrie 1853 se naște la Șipot, în nordul Moldovei fiind considerat unul dintre înaintașii muzicii românești.

Studii: la Șipotele-Sucevei (1859 – 1864) cu Carol- Miculi (teorie-solfegii), la Ilișești cu Simion Mayer (vioară) la Suceava, cu Ștefan Nosievici (teorie-solfegii, armonie), Valentin Schlötzer (vioară); la Institutul Teologic din Cernăuți (1873-1877), cu Isidor Vorobchievic (armonie, dirijat de cor); la *Konservatorium für Musik und dastellende Kunst* din Viena (1879-1881) cu Anton Bruckner (armonie), Franz Krenn (cor), paralel a urmat facultățile de filozofie ale universităților din Cernăuți (1878-1879) și Viena (1879 – 1881).

Dirijor al corurilor Societatea *Arboroasa* din Cernăuți (1875-1877), *România Jună* din Viena (1879 – 1881) și

Reuniunea română de gimnastică și cânturi din Brașov (1881 – 1882) și al Corului Sf. Nicolae din Șcheii Brașovului (1881 – 1882), profesor de muzică la școlile române din Brașov (1881 – 1882), a scris articole în *Gazeta Transilvaniei* a redactat revistele umoristice *Leușteanul*, *Cocoveica Arboroasei*, *Pipărușa* (Viena), a susținut conferințe, concerte-lecții, comunicări științifice în țară și peste hotare, a cules, a notat și a publicat folclor¹.

Creația sa oglindește atitudinea consecvent patriotică a compozitorului, care a militat cu hotărâre pentru promovarea și valorificarea culturii naționale în rândurile populației românești din Transilvania, Banat și Bucovina, aflate pe atunci sub stăpânirea Imperiului Austro-ungar, astfel, el a avut de suferit pentru ideile sale fiind socotit un element periculos, ajungând în temnițele

¹ Viorel Cosma, *Muzicieni români, Lexicon*, Editura Muzicală a Uniunii Compozitorilor, București, 1970, pag. 372

austriece².

Amintim din creația sa:

Muzică de teatru: *Candidatul Linte* sau *Rigurosul teologic* (1877), comedie în 2 scene, cu uvertură și un final pentru 2 coruri, soliști și pian, libretul de Ciprian Porumbescu, în *Opere alese de Ciprian Porumbescu*, ediție critică de Viorel Cosma, București, ESPLA, 1954 (*Aria candidatului, voce și pian*); *Crai Nou* (1882), operetă în 2 acte, libretul de Vasile Alecsandri, în *Opere alese, ed. II*, ediție critică de Viorel Cosma, București, ESPLA, 1958;

Muzică simfonică: *Paraphrase sur un thème roumain* (1882), pentru orchestră;

Muzică de cameră: *Cvintet de coarde cu flaut* (1875), *Cvintet de coarde* (1875); *Hora detrunchiaților* (1877), pian, Leipzig, Litografie F. M. Geidel, 1911, *Arie română* (1877), variată și aranjată pentru 2 vioari, flaut și pian; *O seară la stână* (1877), idilă pentru vioară și pian, Leipzig, Litografie F. M. Geidel; *Bătrâneasca* (1879), horă lină pentru pian, Leipzig, Litografie F. M. Geidel, 1911; *Peneș Curcanul* (1879), horă pentru pian, Leipzig, Litografie F. M. Geidel, 1911; *Dorul* (1879), vioară și pian, Craiova, Editura Scrisul Românesc, 1937; *Reverie* (1880), vioară și pian, Cluj Litografie Schildkraut; *Coloane române* (1880), cadrul pe motive populare pentru pian, Oravița, Editura Librăriei române I. E. Tiereanu, 1880; *Balada pentru vioară și pian*, op. 29 (1880), București, Editura Magazinului Doina, idem, Timișoara, Editura Moravetz, idem, București, Editura muzicală 1969 (ediția III); *Zâna Dunării* (1880), polcă mazurcă pentru pian, Viena, Editura Societatea Română Jună, 1880; *Gavotă de concert* (1881), pian: *Pe câmpiile Stupcei* (1881), pian, Leipzig, Litografie F. M. Geidel, 1897; *Hora Brașovului* (1881), pian, Brașov, Editura N. Ciurcu, 1882; *Souvenir de Nervi*, op. 17 (1882), pian Leipzig, Litografie F. M. Geidel; *Rapsodie română* (1882), pian, în: *Opere alese*, vol. I,

București, ESPLA, 1954;

Muzică corală: *Iarna* (1876), cor bărbătesc, versuri de N. Xenopol, Ed. Soc. Armonia, *Tabăra română* (1876), cor bărbătesc și soliști, versuri de Vasile Alecsandri, Tipografia Mitropolit Silivestru; *Condacul Maicii Domnului* (1876), cor bărbătesc, Suceava, Ed. Făt-Frumos, 1933; *Patria română* (1877), cor bărbătesc, versuri de Albonu, Leipzig, Litografie F. M. Geidel, 1910, *Cisla* (1877), scenă muzicală comică pentru cor bărbătesc, 1936; *La malurile Prutului* (1877), vals pentru soliști, cor bărbătesc și pian, versuri de Ciprian Porumbescu, Leipzig, Litografie F. M. Geidel, 1911; *Altarul Mănăstirii Putna* (1877), cantată pentru soliști, cor bărbătesc și pian, versuri de Vasile Alecsandri, Leipzig, Litografie F. M. Geidel, 1913; *Creațiune de cântece sociale pentru studenți români* (1879), coruri și cântece la unison, Viena, Ed. proprie, Tiparul J. Verney, 1880 (Cuprinde: *Cântecul gintei latine*, *Imnul Unirei – Pe-al nostru steag*; *Cântecul tricolorului*; *Inima de român*; *Hora*; *Gaudeamus igitur*, *Haideți frați cu bucurie*; *Nu-i viață mai plăcută*, *Lelițo de la Munteni*; *Hai să ciocnim*, *Bericica cristalină*; *Frați la masa asta-ntinsă*; *Tu, Ileană dintre brazi*; *Quousque tandem*; *Să ciocnim*; *Anacreon cântă să bem*; *Frunză verde de piperiu*; *Dragoș Vodă cel vestit*; *Pân`era cioroaița barză*; *Țigani se sfătuiră*); *Frunză verde foi de nalbă*, cor mixt, versuri populare, Leipzig, Litografie F. M. Geidel, 1911; *Cântecul Margaretei*, cor mixt, versuri de Vasile Alecsandri, Leipzig, Litografie F. M. Geidel, 1911; *Odă ostașilor români*, cor mixt, versuri de Vasile Alecsandri, Leipzig, Litografie F. M. Geidel, 1911; *Serenada (Dormi ușor)*, cor mixt, solo de soprană, Leipzig, Litografie F. M. Geidel, 1911; *Noapte de primăvară*, cor pentru 3 voci egale, pian și vioară, versuri de Ciprian Porumbescu, Leipzig, Litografie F. M. Geidel, 1911; *Cântec de primăvară* (1880),

² Jack Bratin, *Calendarul muzicii universale*, Editura Muzicală a Uniunii Compozitorilor, București, 1966, pag. 256

cor mixt, versuri de V. Bumbac, Oravița, Tip. Librăriei I. E. Tiereanu, 1880 (cor vărbătesc), idem, în: *Opere alese*, vol. I, București, ESPLA, 1954; *Cântările Sfintei Liturghii în do major*, cor bărbătesc; *Adusu-mi-am aminte*, cor bărbătesc, Cluj, Tip. Schildkraut, 1933; *Marșul cântăreților din Oravița*, cor bărbătesc, versuri de Ciprian Porumbescu, *Luna mai*, versuri de Ciprian Porumbescu, Leipzig, Litografie F. M. Geidel, 1910; *Sosirea primăverii*, cor bărbătesc, Leipzig, Litografie F. M. Geidel, 1910; *Tatăl nostru*, cor bărbătesc, Cluj, Tip. Schildkraut, 1933; *Lăudați pre Domnul*, cor bărbătesc, Cluj, Tip. Schildkraut, 1933; *Priceasnă de Paști*, (1882), cor mixt, Tip. Eremie Oprișeanu, 1940; *Axion la Rusalii*, (1882), cor mixt, Suceava, Ed. Făt-Frumos, 1933; *Cât îi țara românească* (1882), cor mixt și pian, versuri în limba română și germană de C. Porumbescu, Leipzig, Litogr. Schildkraut, 1911;

Muzică vocală: (voce și pian): *Boala mea* (1878), versuri de D. Petrino, *Suspinul prizonierului* (1877), versuri de C. Porumbescu; *Te-ai dus, iubite* (1880), versuri din Revista *Convorbiri literare*, în: *Opere alese*, vol. II, op. Cit.; *Résignation* (1880), versuri de C. Porumbescu; Tip. Eremie Oprișeanu, 1943; *Fata popii*, versuri de D. Bolintineanu, Leipzig, Litografie F. M. Geidel, 1897; *Cât te-am iubit*, voce, solo, versuri de Matilda Cugler-Poni, Ed. Făt-Frumos, nr. 4, 1936; *Dedicațiune* (1880), versuri de V. Bumbac *A căzut o rază lină*, (1880), duet pentru soprană, altistă și pian, Leipzig, Litografie F. M. Geidel; *O frage nicht* (1880), versuri de Robert Prutz; *Ich liebte dich*, versuri de Hermann Lingg, Ed. Făt-Frumos, 1943; *O roză veștejită (Du bist wie eine Blume)*, op. 30, versuri de H. Heine, București, Editura Magazinului Doina; *Lăsați-mă să cânt* (1881), versuri de Matilda Cugler-Poni, Craiova, Ed. Scrisul românesc, 1937; *Frühling im Herbste* (1881), versuri de Johann Sierling; *Hoffnarren-Lied* (1882), versuri de Adolf Born.

Lucrări didactice: *Elementele*

musicei vocale pentru școalele populare și normale după melodia catihetică, cu un apendice de exercițiu, cântări bisericești și numiri bisericești, 1878³.

Multitudinea de lucrări amintite face dovada faptului că preocuparea sa muzicală este strâns legată de dragostea față de melosul popular românesc, din păcate se stinge destul de devreme la 25 mai 1883 la Stupca lăsând în urma sa un ideal pe care l-a materializat în publicațiile sale cu prețul propriei sănătăți, sacrificiu ce nu trebuie uitat nicicând în peregrinările istoriei noastre.

Bibliografie:

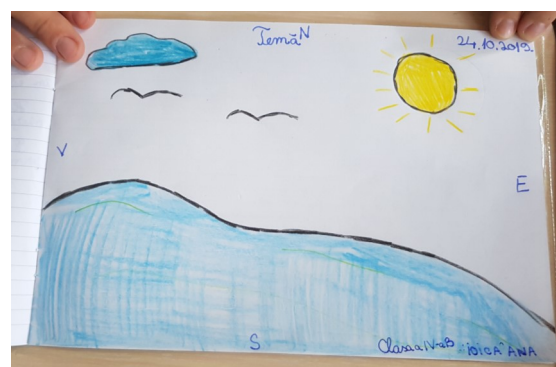
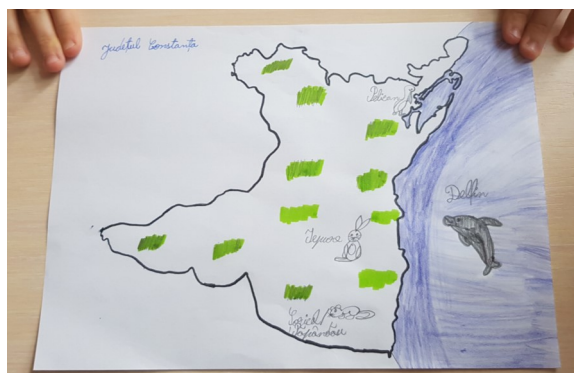
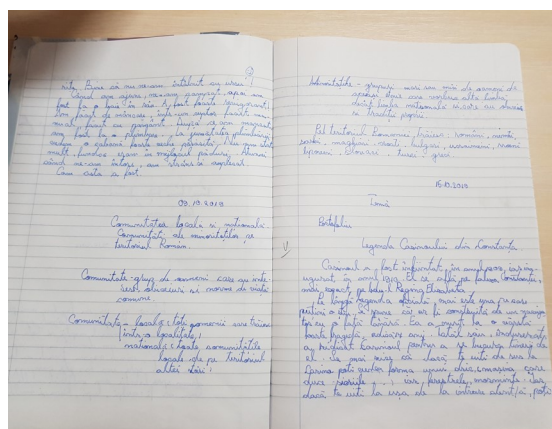
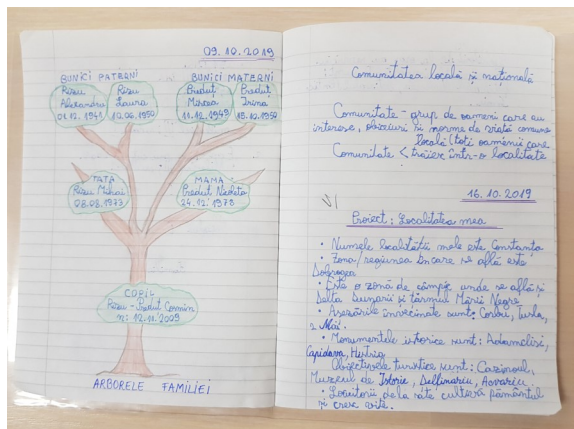
Bratin, Jack, *Calendarul muzicii universale*, Editura Muzicală a Uniunii Compozitorilor, București, 1966;
Cosma, Viorel, *Muzicieni români, Lexicon*, Editura Muzicală a Uniunii Compozitorilor, București, 1970.

³ Viorel Cosma, *op.cit.*, pag. 373-374

EXEMPLE DE BUNĂ PRACTICĂ

prof. Elena Fedor
Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu" Constanța

Fotografiile cuprind imagini cu activitățile zilnice ale elevilor clasei a IV-a B.

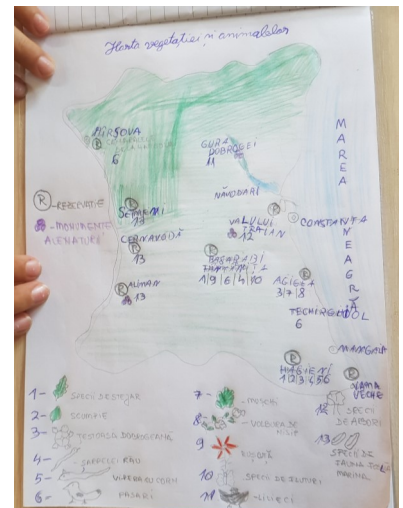

25.10.2019

Jumă

13/21 În județul Constanța s-au dezvoltat specii de plante care s-au adaptat condițiilor climatice de umiditate redusă caracteristice vegetației de stepă, elementele floristice est-europene și specii mediterane și balcanice și cele de mixtură. Flora de-a lungul litoralului Mării Negre. Specificul faunei este determinat de condițiile naturale ale județului - în zona litoralului întâlnindu-se diferite specii de reptile și mai multe specii de pescăruși. Printre animalele care trăiesc pe teritoriul județului se numără: dihoții, lupii, vulpile etc.

Lăfe Mătaș cl. IV B

EXEMPLE DE BUNĂ PRACTICĂ

prof. Marioara Dragomir
Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu" Constanța

Fotografiile cuprind imagini cu activitățile zilnice ale elevilor clasei a II-a B.

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Coordonatori:

Director -prof. Cătălin Agafiței
prof. Alina-Luminița-Cristina Popa
prof. Carmen-Cornelia Tănase
prof. Daniela Agafiței
prof. înv. primar Gina Dima
prof. Mihail-Alexandru Moldoveanu

Redactor-șef: prof. Cătălin Agafiței

Redactori: Maria Ștefancu, V A

Teodor Vasilescu, V B

Alesia Prozorov, VI B

Juna Maayan Flitman, VII B

Eva Neagu, VII B

Andreea-Sara Poptile, VII A

Corectarea textelor și aranjament în pagină: prof. Alina-Luminița-Cristina Popa

Adresa redacției:

Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu"

Strada Ciprian Porumbescu nr. 3A, Constanța, județul Constanța

tel./ fax: 0341 405 833

E-mail: sc3cpeta@yahoo.com

Website: www.sc3cta.ro

Facebook: www.facebook.com/scoala3constanta

Cronicile copilăriei

ISSN 2668-7690

ISSN-L 2668-7690

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 3 CIPRIAN PORUMBESCU CONSTANȚA